

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 22 (31)
29.V.-4.VI.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото именование увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

Страстта към генома

Някои учени предлагат да се разнообрази детското меню не само с плодове и зеленчуци, а и с биологически активни добавки и генно модифицирани натурални продукти. Някога ни се струваше наивен разказът на Рей Бредбъри "Гръмна гръм". Учен, пътуващ в миналото, неволно убива пеперуда, но това става началото на верига от несъстоятели се събития и след милиони години дава чудовищен резултат. Връщайки се в своето време, ученият вижда, че е настъпил фашизъм.

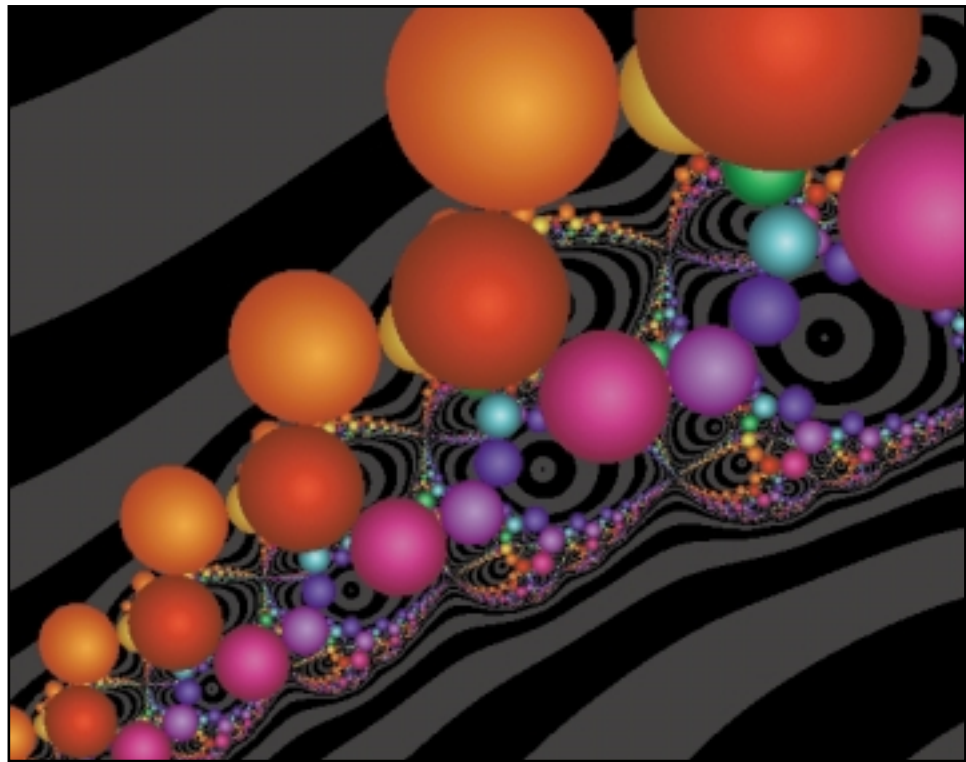
Но в наше време започват доста по-опасни събития. В апарата на наследствеността на картофите учените внедрили гени против колорадския бръмбар – този деликатес предизвиква разтваряне на хитина – твърдите части на тялото стават меки и бръмбарите умират от мъчителна смърт. Но господата учени кой знае защо не помислили за останалите насекоми, които кацат на картофите. И били силно удивени, когато на картофите започват да загиват и пеперудки, и божи кравички, а накрая – и пчели. След тях измират птиците, за които започва да не достига храна. Започват да се разкъсват биологичните вериги, които природата е създала преди милиарди

години. Някои си мислят, че тази верижна реакция няма да стигне скоро до хората. Грешите, господа: ние вече сме въввлечени в кръговрата на смъртта. Световните пазари са залети с генно модифицирани храни в огромно количество. И изведнъж се изяснява, че опитните мишки, които са се хранили с такава храна, дават потомство, което много боледува и мисли зле,

тоест потомство, което се изражда. И ето, на нас радостно ни съобщиха, че на опаковките с такива продукти ще има специални предупреждения. Но тази информация премина тихо и малцина схванаха нейния смисъл. Болшинството купувачи както преди вземат наред, без да избират. Хората днес са като опитни мишки. А след това учените наивно се чудят защо страната

измира. Докторът на биологичните науки Любов Александаровна Калашникова много години е работила в Словения и е създавала трансгенни модификации сред домашните животни. И когато се връща в Русия тя разказва ужасни неща. Животните, в които са въвели чужд, но пригодно полезен ген, зловещо боледуват и 98% от тях загиват.

На стр. 8

Понеже нямах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка:

"...Срещу идеите, изложени в серията книги "Звънящите кедри" се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото..."

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благоденствието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи госта убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея".

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

"Именията на Ведическата култура! Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всички се правят с цел да се придаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

ШИЙТАКЕ LENTINULA EDODES (BERK.) PEGL.

Ст.н.с. Йордан КОСТАДИНОВ

Гъбата шийтаке с научното наименование Lentinula edodes се отглежда масово в страните на Далечния Изток - Япония, Китай, Тайван, Корея. По производство на гъбата продукцията тя е на трето място след култивираните печурка и кладница.

През последните две десетилетия тази гъба се въвежда в култура в някои западноевропейски страни и САЩ.

Интересът към гъбата шийтаке се дължи на богатото й белтъчно съдържание (протеин - 13-18%). Освен това, в 100 г плодни тела от гъбата се съдържат: тиамин - 7.8 мг, рибофлавин - 5 мг, никотинова киселина - 55 мг, пепел - 3.5-6.5%, влакнини - 6.15%, мазнини - 2.5%. Плодните тела съ-

държат провитамин D2. Освен като храна, гъбата шийтаке се ценя заради нейното анти tumorно действие - подобрява имунната система и намалява съдържанието на холестерин в кръвта.

За пръв път гъбата е отглеждана в Китай, откъдето преминава в Япония и където се отглежда от около 250-300 години. Двеста и шестдесет хиляди гъбопроизводители произвеждат годишно над 130 хил. тона шийтаке. Гъбната продукция се предлага главно на международния пазар като сушени гъби и по-малко като консерви. Главни вносители на шийтаке са САЩ и ЮАР.

Съвременната технология за отглеждане на шийтаке води началото си от 30-те години на ХХ век.

На стр. 9

ЖИВАТА БЪЛГАРИЯ

Защо да търсим мъртвите отломъци? Във вечността България е жива. Отеква конен тропот във зората ѝ, гореща кръв земята ѝ залива.

Животът ѝ е бран ведно със книгата. Историята ѝ не е ли епопея? Не ще ѝ надделееят враг или разруха, защото Мадарският конник бди над нея.

Чедата ѝ, разпръснати в неволя, на огъня ѝ живите искри разнасят. Те побеждават не със меч – със слово. И своя дар във Храма на Духа принасят.

Познала унижения и слава, поена с кръв, сълзи и пот, земята си – като икона свята, ще пази храбро българския род.

22.10.1997 г.
Екатерина ПЕЙЧЕВА

ПРЕДСТАВАТА ЗА ВРЕМЕ И НРАВСТВЕНИТЕ ЦЕННОСТИ

Просветно дружество "Единение" е неформално сдружение което има за цел просветителска дейност за изучаване и разпространяване на българската материална и духовна култура.

рическо наследство; • Възраждане и обновяване на българските духовни и културни традиции; • популяризиране на постиженията на българската култура; • духовно обединяване на българите в страната и чужбина;

Със своята нестопанска дейност сдружението се стреми с усилието и приноса на всички свои членове да достигне следните цели:

- пробуждане и възпитание на българско самосъзнание;
- разширяване на знанията за българското културно и историческо наследство;

и действително възстановяване и опазване на природната среда

- и паметниците на България;
- организиране на посещения на исторически забележителности и експедиции с научно-изследователска цел.

На стр. 10

СИЛВА МЕТОД

Искате ли да се освободите от вредните навици, фобиите, последиците от стреса, алкохола, наднорменото тегло и пушенето, да подобрите паметта си, интуицията, творческите си способности и постиженията в спорта, да преуспеее в бизнеса? Семинари ще се проведат в София 2, 3 и 4 юни и за пръв път в Пловдив 9, 10 и 11 юни.

Заповядайте на безплатната уводна лекция на СИЛВА МЕТОД

В Пловдив - Дом На Културата на 5 юни от 18 ч. информация на тел: 02 981 98 98
Книжарница "Нова Епоха"
ул. „6-и септември“ №28 София

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП нашият номер е **618**
Цените остават непроменени!

(Продължение
от миналия брой)

ТЪРГОВСКОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ ЩЕ ПРЕТЪРПИ ПОРАЖЕНИЕ

Когато за пръв път се появи концепцията за търговското земеделие, аз бях против нея. Търговското земеделие в Япония не е доходно за фермера. Сред търговците съществува правило, че за качеството на продукта се начислява допълнителна цена. Но в японското земеделие всичко не е толкова пряко свързано. Торове, фуражът, оборудването, химикалите се купуват по цени, установени в чужбина, и затова е трудно да се каже, каква ще бъде истинската цена на тези импортни стоки за фермерите. Това напълно зависи от търговците. И доколкото продажната цена на продукта е строго фиксирана, то се получава така, че доходите на фермера са дадени на милостта на тези сили, които се намират извън негов контрол.

Обикновено търговското земеделие се намира в неустойчиво положение. Фермерът би бил в много по-добро положение, ако отглеждал продукти само за удовлетворяването на

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

собствените си потребности, без да мисли за заработването на пари. Когато вие сте посадили едно зърно ориз, получавате повече от хиляда зърна. Един ред от ряпа ще ви даде кореноплодни за цялата зима. Ако следвате този начин на мислене, вие ще имате достатъчно храна, повече от достатъчно, без всякаква борба. Но ако вместо това решите да правите пари, вие се оказвате в бясно препускащия експрес на печалбата и препускате заедно с него.

В последно време често мислих за белите легхорни. Благодарение на подобряването на породата, белият легхорн

дава яйца двеста дни в годината, затова отглеждането им за получаването на печалба е относително добър бизнес. За търговско отглеждане тези кокошки се държат в малки клетки, поставени в дълги редици, които напомнят камери на затворници. И през целия им живот краката им нито веднъж не стъпват на земята. Сред тях често се разпространяват болести, поради което птиците са натъпкани с антибиотици и в храната се добавят витамини и хормони.

Казват, че местните кокошки, които са се запазили тук от древни времена, кафявите и

/Въведение в натуралното земеделие/

черните, "шамо" и "чабо", дават два пъти по-малко яйца. В резултат на това вече не отглеждат тези кокошки в Япония. Аз пунах две кокошки и петел свободно да бягат по склоновете на планината, а след година те вече бяха двадесет и четири. Птиците даваха малко яйца само поради това, че бяха заети с отглеждането на пиленца.

През първата година легхорните дават по-висока яйценосност, отколкото местните породи, но след година легхорът се изтощава и се бракува. Освен това легхорът дава много яйца, тъй като е хранен с изкуствено обогатена храна, внасяна от други страни, а местните птици от порода шамо свободно бягат между дърветата, хранят се със семена и насекоми и дават отбрани натурални яйца.

Ако вие мислите, че природата е произвела търговските зеленчуци, силно грешите. Тези зеленчуци представляват воднист концентрат от азот, фосфор и калий,

получен с малка помощ на семената. И имат съответния вкус. И търговските кокошки яйца (вие можете да ги наричате яйца, ако това ви харесва) не са нищо повече, освен смес от синтетична храна, химикали и хормони. Това не е природен продукт, а синтетика, направена от хората във формата на яйца. Фермер, който произвежда зеленчуци или яйца от такъв вид, аз го наричам индустриалец.

Сега, когато става дума за промишленото производство, на вас ще ви се наложи да се заемете с някои мислене изчисления, ако вие искате да имате печалба. Ако търговският фермер не умее да смята пари, той прилича на търговец, който не умее да се оправя със сметки. Другите хора го смятат за глупак и политиките и търговците си присвояват неговата печалба.

В стари времена е имало воини, земеделци, занаятчии и търговци. Селското стопанство било по-близко до извора на живота, откол-

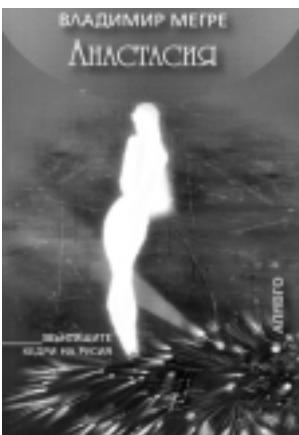
кото търговията или промишлеността, и земеделецът бил почитан като "виночерпеца на боговете". Той винаги бил в състояние да свърже двата края, винаги имал достатъчно храна.

Но сега всички се вълнуват от правенето на пари. Отглеждат ултрамодерни продукти: грозде, домати, дини. Цветя и плодове се отглеждат във всеки сезон в парници. Разпространило се е развъждането на риба и отглеждането на едър рогат добитък, тъй като това дава висока печалба.

Такъв ред на нещата показва ясно, какво става, когато земеделието се включва в гонитбата за печалба. Колеманията на цените са огромни. Има печалби, но има също така и загуби.

Катастрофата е неизбежна. Японското селско стопанство е загубило чувството за своята посока и е станало нестабилно. То се е отдалечило от основните принципи на селското стопанство и е станало бизнес.

(Слегва)

(Продължение
от миналия брой)

Мозък - суперкомпютър

И Анастасия цялата навлезе в себе си. Като се върнах след час разходка в гората, я заварих, както ми се стори неудовлетворена и казах:

- Виждаш ли, Анастасия, тук и на твоя мозък не е по силите да направи нещо. Ти само не се разстройвай, у нас над този проблем много научни институти работят, но те, както и ти, само констатира факта на замърсяването, но засега нищо не са могли да направят.

Тя отговори с малко извиняващ се тон:

- Прехвърлих, мисля, всички възможни варианти, но да стане бързо и до 50 процента - не се получава.

Аз застанах нащрек - тя все пак е намерила някакво решение.

- А колко се получи при тебе? - попитах.

Тя въздъхна:
- Малко не достигна.

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

Получи се до 35-40 процента.

- Какво?! - не съдържаш възклицанието си.

- Слабовато, нали? - попита Анастасия.

На мен гърлото ми пресъхна, чувствах - тя не може да лъже, да преувеличава или да омаловажава. Опитвайки се да съдържа вълнението си, казах:

- Хайде да изменим условието на задачата - нека бъде 38 процента. Разказвай бързо, какво си измислила.

- Трябва всички тези машини не само да разпърскват този гаден прах, но и да го събират.

- Как да се направи, говори по-бързо!

- Отпред, какво им стърчи такова, как се нарича?

- Бампер - помогнах и аз.

- Значи, бампер. Вътре в него или под него е нужно да се приспособи кутийка с дупчици на горната част, отзад също дупчици трябва да има, за да излиза въздухът. При движението на тези коли потоците на прашина, вреден въздух ще попадат в предните дупчици, ще се изчистват и от задните дупчици вече ще излиза изчистен до 20

процента въздух.

- А къде са твоите 40 процента?

- Сега този прах от пътищата почти не се почиства, а при този начин той ще става все по-малко, тъй като ще се изчиства всеки ден и повсеместно. Пресметнах - след месец с помощта на тези кутийки, ако бъдат поставени на всички коли, количеството мръсен прах ще намалее до 40 процента. Повече процентът на замърсяване няма да се намали, тъй като влияят и други фактори.

- Какъв размер трябва да имат кутийките, какво трябва да има в тях, колко дупчици и на какво разстояние една от друга?

- Владимир, може би искаш и аз самата да ги завинтя на всяка кола?

За пръв път видях, че тя притежава и чувство за хумор и се разсмях, представяйки си как Анастасия прикрепва към колите своите кутийки. Тя също се засмя, зарадвана от моята веселост, завъртя се по поланата.

Идеята действително беше проста, а останалото е работа техническа. Вече сам, без Анастасия,

си представих как може да стане всичко: укажете на ръководителите на администрацията, контрол от КАТ, смяна на филтрите на бензиностанциите, предаване на старите, контролни талони и т.н.

- Почакай - обърнах се отново към въртящата се сякаш в танц Анастасия, - в кутийките какво трябва да има?

- В кутийките... в кутийките. Ти сам помисли малко. Това е съвсем просто - отговори тя, без да се спира.

- А парите откъде ще дойдат? - отново зададох въпрос.

Тя спря.

- Е, как от какво? Ти помоли, идеята да бъде най-най-рационалната - ето аз я измислих такава. По целия свят ще я използват в големите градове и ще плащат на Русия за тази идея, така че и за безплатни семена ще стигне, и на тебе ще плащат. Само че ще можеш да получаваш своето при определени условия.

Тогава не обърнах

ше колко много не е платено у нас. Арбитражните съдилища са претоварени. Знаеш ли какво е арбитражен съд?

- Предполагам. Но в този случай ще си плащат изрядно. Този, който откаже ще се разори. Ще процъфтяват само честните.

- От какво ще се разорят? Ти, какво с рекет ли ще се заемеш?

- Ама, че го измисли... Хубава работа... Те сами, по-точно обстоятелствата така ще се сложат около измамниците, че те ще се разорят.

И тук ме осени мисъл: ако се отчете това, че Анастасия не може да лъже и, както тя сама казва, природните механизми не й позволяват да греши - значи, преди да направи такива изявления, е трябвало да работи в мозъка си небивал обем от информация, да направи колосални аритметически изчисления, при това да отчете маса психологически фактори за хората, които ще са съпричастни към нейния проект. На наш език, тя не само е решила най-трудна задача по изчистването на въздуха, но и е съставила, проанализирала бизнес-план и всичко това за около час и половина. Реших да уточня някои детайли и я попитах:

- Кажй, Анастасия, ти направи ли наум някакви разчети, като определи процента на изчистване на въздуха, количеството пари, които трябва да постъпят от производството на твоите кутийки, поставени на колите, замаяната на филтрите и т.н.?

(Слегва)

РАЗВИТИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА РОДОВИ ИМЕНЕНИЯ В РУСИЯ “ЗА ЗЕМЯТА”

**Обръщение на учените, обществените деятели, предприемачите, деятелите на културата и изкуствата
КЪМ ВСИЧКИ ХОРА НА ДОБРАТА ВОЛЯ**

В обществото катастрофално нарастват, въпреки полаганите от президента усилия, следните негативни процеси: намалява населението на страната, влошава се здравето на нацията, нараства смъртността, пада раждаемостта, увеличава се престъпността, в това число детската, тероризмът, наркоманията, проституцията, корупцията. Усложнява се екологическата и демографската ситуация. Повече от 70% от жителите на страната се намират в постоянно състояние на стрес. В хората нараства страхът за утрешния ден, страхът за бъдещето на децата им.

На повърхността борбата с негативните явления се води все по-активно, но негативът нараства още по-осезаемо. Борбата се води само с последствията, а не с причините, които ги породят.

Време е открито да признаем наличието на чужда идеология в страната ни, насочена към унищожаването на Русия.

Огромната страна винаги е била препъни камък за всякакви претенденти за световно господство. Никого от тях и никога не го е устройвала силна Русия. Всички и всякога са искали да я видят слаба, просмукана от безволие, от всевъзможни пороци. Нагледен пример за това са събитията през последното хилядолетие в Русия.

Целите на световните управници ясно са изложени в доктрината на директора на ЦРУ Алан Далас веднага след края на Втората световна война в Директивата на Съвета на националната безопасност на САЩ №20/1 от 18 август 1948 г., в Харвардския проект от три тома: “Перестройка”, “Реформа”, “Край” и редица други документи.

От “Директивата”: “Става дума преди всичко за това да се държи Съветският съюз, слаб в геополитическо, военно и психологическо отношение...”

Усилията ни Москва да приеме нашите доводи означават едно - целта е край на Съветската власт. Изхождайки от тази гледна точка, можем да кажем, че тази цел е непостижима без война и следователно ние това и твърдим - нашата крайна цел по отношение на Съветския съюз е война и край на силата на съветската власт...”

От “Доктрината”: “Ние ще хвърлим всичко, което имаме, цялото зло, цялата материална мощ и ресурси за окулване и оглупяване на хората.

Човешкият мозък,

обявим за отритнати от обществото...”

И така ще разриваваме поколение след поколение... Ние ще се борим за хората от техните детски, юношески години, като винаги ще наблюдаваме на младежта, ще започнем да я разлагаме и разриваваме, да я разпиеме...”

Западните идеолози, световните управници, прекрасно знаят, **ЧЕ ОБРАЗНИТЕ ПРАВЯТ СВЕТА.**

няма никакви конкретни планове за бъдещето на страната. Управниците не знаят как да се стремят, как да преценяват правилно какво наистина е нужно на хората, а единствено се стремят да вземат властта по всевъзможни пътища и с всевъзможни средства.

И така уверено под бойките изказвания: “знам как да се направи” и “обезателно ще го направя, ще спася, ще променя, ще преустрою, ще намеря виновника, убие-

Земята. Практически няма ефективен собственик. Напълно е ликвидирана продоволствената безопасност на страната. Пазарът е препълнен със западни генномодифицирани продукти на баснословни цени. Положението в селското стопанство е катастрофално.

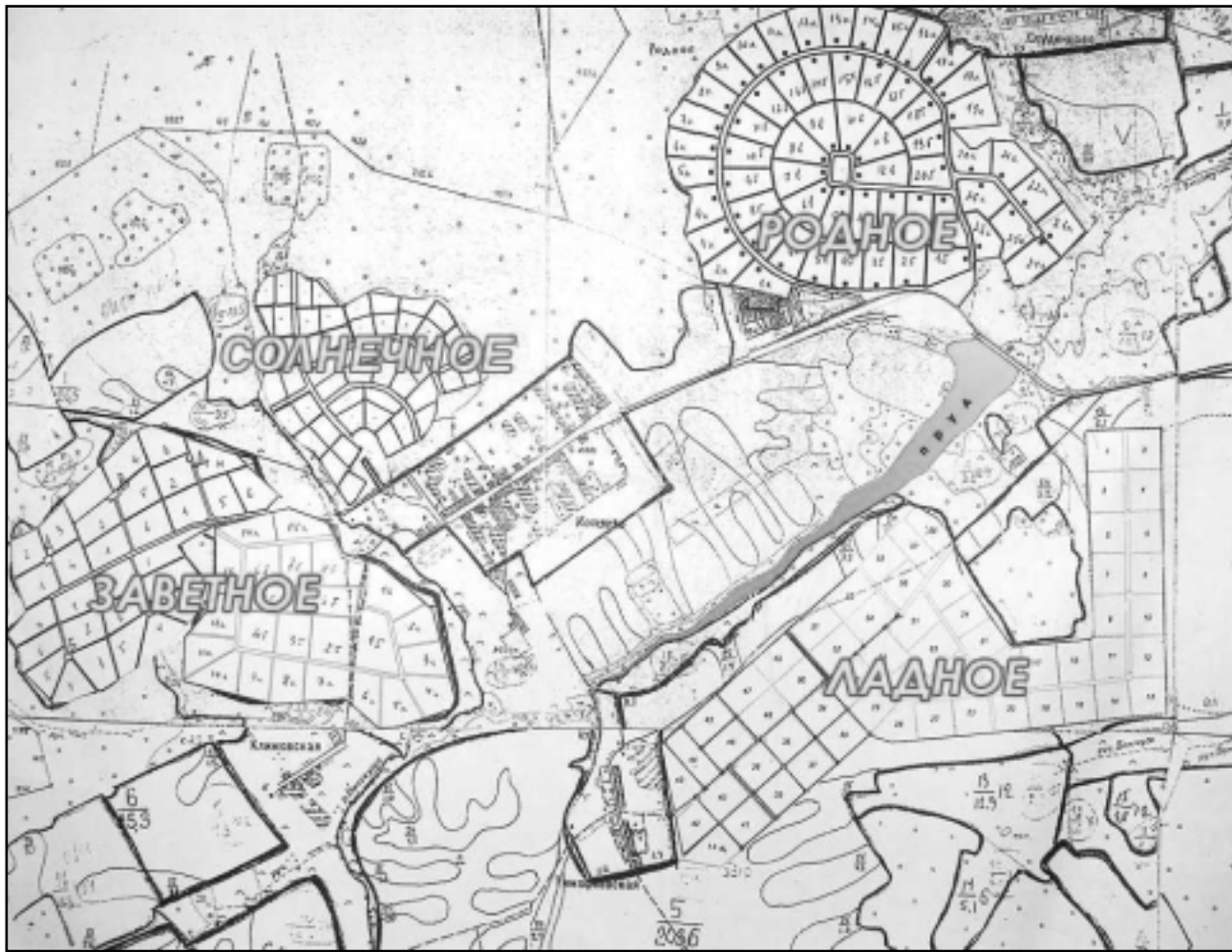
Но едновременно с това в Русия се появи и възо се развива прекрасната идея за промяна на страната чрез преобразуване на собствения начин на живот върху собствен участък земя. Идеята е да се задели на всяко желаещо семейство не по-малко от 1 хектар земя за благоустройство и построяване на собствено родово имение, на малка Родина, завинаги. Земята трябва да се задели безплатно, за пожизнено ползване, с право на предаване по наследство. Продукцията, произведена в тези участъци, не трябва да се облага с данъци.

Идеята най-напред намира отзвук в сериалите книги “Звънтящите кедри” на Владимир Мегре. За някакви три години милиони хора в Русия, а вече и по цялото земно кълбо, са погълнати от тази проста и достъпна за всеки мисъл - всеки човек, всяко семейство да има право и възможност да създаде свое родово имение на площ не по-малка от 1 хектар. Там ще се раждат и възпитават всички деца, способностите на които ще надвишават многократно способностите и на най-умните съвременни люде. Там ще дишат свеж въздух, ще пият изворна вода, в земята ще отглеждат най-вкусните по света плодове и зеленчуци. Там родителите ще бъдат винаги близо до децата, бабите и дядоците. И ще работят, поточно ще творят, през по-голяма част от времето, без да губят 2-3 часа всеки ден за път.

Науката и техниката вече позволяват това. Има компютри, интернет, съвременни средства за връзка.

Там няма да има наркомания, престъпност, пиянство и други язви на обществото. Там всички ще са здрави и щастливи, никой няма да боленува и да прави някому зло. Там всички ще творят, ще създават нещо ново, нужно буквално на всеки. И дори ще мислят само за доброто. С една дума, истинска Родина на целия род за много хилядолетия.

Преди подсъзнателно, а сега и явно, буквално всеки здравомислещ човек би искал да има родово имение. Още по-добре би било, ако то е останало по наследство, с богати традиции. **на стр. 5**

съзнанието на хората са склонни към промяна. Сеейки хаос в Русия, ние незабележимо ще подменим техните ценности с фалшиви... Ще намерим единомисленици, помощници и съюзници в самата Русия. Епизод след епизод ще се разиграва грандиозната трагедия на гибелта на един от най-непокорните народи на земята, окончателното угасване на неговото самосъзнание.

От литературата и изкуството ние постепенно ще изтръгнем социалната същност, ще отучим художниците, ще притъпим желанието им да се занимават с изобразяване, изследване... на процесите, които стават в дълбините на народните маси. Литературата, театърът, киното - всичко ще изобразява и прославя най-низките човешки чувства. Ние ще започнем всячески да поддържаме и приемаме така наречените художници, които ще започнат да ни внушават и набиват в съзнанието култа към секса, наси-

лието, садизма, предателството - с една дума всякаква безнравственост.

В управлението на държавата ние ще създадем хаос, неразбираемост. Ние ще започнем незабележимо, но активно и постоянно да подпомагаме увеличаването на самодоволството на чиновниците и бирниците, безпринципността. Честността и порядъчността ще бъдат осмивани и ще станат никому ненужни, ще се превърнат в отживелица. Лукавството и наглостта, лъжата и измамата, пиянството и наркоманията, животинският страх... и враждата между народите и преди всичко вражда и ненавист към руския народ - всичко това ние ловко и незабележимо ще култивираме.

И само малко, много малко хора ще се досещат или ще разбират. Но именно тях ние ще поставим в безпомощно състояние, ще ги превърнем в посмешни, ще намерим начин да ги обругае и да ги

Така още по времето на царска Русия е бил създаден образът на бъдещата социалистическа, а след това и комунистическа държава. Помешниците и фабрикантите били представяни в образа на кръвопийци на трудовия народ. И на пръв поглед здравата монархия рухнала.

След това създадохме образа на СССР като тоталитарна държава и отрицателния образ на комуниста. И съответно положителния образ на демократическото общество и демократите. Рухна СССР.

Сега са навързани образите на процъфтяващи бизнесмени, без значение как заботители, бандитите, проститутките, холивудските красавици. И едновременно с това е оформен негативният образ на Русия, руснаците и техните управници.

Създадена е ситуация, в която никой, в това число и ръководителите на най-високо ниво, не знаят истинските цели; няма истински критерии на оценка на жизнеността на всяка една система и на всеки един управник,

аз имам най-добрата в света програма и екип” и т.н., водят всички към пропастта. Мислейки: “След мен и потоп, при когото рухне, той да отговаря за последствията”. Истинска руска рулетка.

Ако проанализираме развитието на човечеството през последните столетия, можем да направим еднозначния извод, че независимо от строя, религията, расите, националностите, полоните, светът лети в пропастта с ускорението на свободното падане. Всички рубикони са преминали, както в отношението между хората, така и в отношението към природата.

Официално няма национална идея. Няма идея, която може да сплоти руснаците. Няма образ на силна Русия с щастливи руснаци. В Русия действат образи, навързани от запада.

И в унисон с гореказаното - няма никакви разумни решения и по отношение на най-възловия въпрос - този за Земята.

В резултат имаме варварско отношение към

За постигане на голямо увеличение на производителността на единица площ и икономия на работна ръка през последното десетилетие, в днешно време на разположение на земеделците и градинарството са редица спомагателни средства и материали. Използването на тези спомагателни средства обаче носи със себе си и много проблеми. Обедняването на откритата природна среда откъм цветя и животни е очевидно за всеки, който наблюдава природата. Няма никакво съмнение, че тези промени са предизвикани от многократно увеличената механизация, специализация и интензивност, заедно с все по-нарастващото използване на химически торове и пестициди в земеделието и градинарството.

Нарушените екологични системи са обаче застрашени особено силно поради неустойчивостта си спрямо негативното влияние на околната среда и по този начин са всъщност подложени на съмнение и от икономическа гледна точка. При една критична оценка изглежда напълно неразумно да се стимулира земеделието и градинарство, което причинява, вследствие на своите методи за производство, увеличение на съществуващото замърсяване на околната среда. Да си припомним само количествата отпадъци, които трябва да бъдат отстранявани при нарастване обема на използваните енергийни източници. При този начин на производство на хранителни продукти ниските им цени се изглаждат с по-високи косвени разходи на обществото за различни мерки за опазване и поддържане на природната среда, а също така завишени разходи за транспорт и добив на суровини.

При използването на пестициди в земеделието и градинарството в днешно време положението е още по-несигурно, отколкото преди. По причина на очевидно развиващите се прояви на устойчивост на вредителите и плевелите спрямо инсектициди, фунгициди и хербициди, трябва постоянно да се развиват нови

доц. г-р Нугал Шабан, проф. г-р Б. Велев

Екологично градинарство

Предлаганата преводна книга разглежда на високо научно ниво с практическа насоченост редица въпроси около изграждането на екологично градинарство за условията на Германия. Същността на книгата е изясняването и пригодността за приложение в градинарството на традиционните, изпитани принципи и методи на селските стопани в съчетание с най-новите научни достижения, съобразени с природните дадености, за получаване на екологосъобразно производство на хранителни продукти. По-голяма част от основните принципи, методи, средства и препоръки са валидни и за българските фермери, кооперативни дейатели и частни стопани, които ще се включат в производството на екологична и природосъобразна зеленчукова и плодова продукция.

Целта на книгата в градинарското производство на зеленчуци и плодове е да се разгледат и посочат методите и средствата за получаване на екологична продукция, като се замени или изключи употребата на синтетичните минерални торове и химичните препарати (пестицидите) за защита на селскостопанските растения и животни от болести, неприятели, плевели и паразити. Посочени са достатъчен брой природосъобразни рецепти за получаване и употреба на органични торове и компости с естествени минерални добавки, зелено торене, препарати на биологична основа (най-често извлеци, отвари или чайове от културни или диворастващи растения и други живи организми), сеитбообръщения, смесени, защитни или отблъскващи вредителите култури, естествени биоагенти срещу вредителите на принципа на биологичната борба и пр.

Излагането на материала е стегнато, на разбираем за селскостопанските производители език и представлява определен интерес за широк кръг читатели.

Като се има предвид актуалността на предлаганата преводна книга считаме, че ще бъде голям интересът към нея от широк кръг читатели - научни работници и студенти от селскостопанските институти, вузове и колежи, ръководители и специалисти от земеделски кооперации, фермери на стокови и лични стопанства и всички, които се интересуват от проблемите на екологичното градинарско производство.

ФОНДАЦИЯ "ЕКОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ"

ЕКОЛОГИЧНО ГРАДИНАРСТВО

продукти, които наводняват пазара на биоциди. Други продукти, които са забранени благодарение на многократно изтъкваната в Европа и в САЩ вреда за здравето, продължават да се произвеждат въпреки това в рекордно големи количества и да се продават в развиващите се страни. Неиз-

отпадъчни продукти, а от друга страна запазване на многообразието на съжителстващите растителни и животински видове. Борбата с вредителите се допълва от стимулирането на полезната фауна, при което оформянето на природната среда и съхраняването на микроклимата се постига посредством

засаждането на храсти и дървета.

На разположение на съвременния потребител понастоящем все още се предлага ограничен асортимент от продукти на биоло-

гичното земеделие и градинарство. Въпреки че различните организации на производителите в тази сфера са създали посредством ясни насоки на производството едно

благоприятно изходно положение за потребителите, не е изключено въвеждане в заблуда на консуматора, предвид на несъвършеното законодателство. Призоваването и заедно с това контрола върху набеязаните основни насоки на производство чрез законодателната база би довело до действителна закрила на потребителя.

В предлаганото изложение обаче трябва да се обърне внимание и на една друга страна, а именно, че потребителят дори и частично би могъл да бъде и производител. Тук на първо място става дума за дребни градинари и такива с помощни стопанства за лично потребление. Точно в тази област е възможно осъществяването на производството на хранителни продукти на основата на биологичното градинарство. Така не само ще се произвеждат здравословни храни, а това ще бъде и принос в опазването на околната среда - макар и в ограничени мащаби.

Хартмут ВОГТМАН

Само преди няколко години тези, които се застъпваха за "биологичното земеделие и градинарство" бяха класифицирани от много хора като "сектанти" или "заваяни". Но времето се промениха! Световни скандали от голям мащаб, предизвикани в много случаи от химическата промишленост, също така наречения хормонен скандал при месото, както и неотдавнашната афера с остатъчните вещества от перхлоретилен в яйцата, накараха потребителските кръгове да застанат на лице към този проблем. При това ставаше

Принципни разсъждения

дума преди всичко за върха на айсберга, докато много неща оставаха скрити. Ако погледнем списъка на спомагателните вещества и медикаменти, които понастоящем се използват при отглеждането на прасета, да не говорим за остатъците от пестициди по фуражните компоненти; тогава ще стане ясно на всеки. Според Нойман в днешно време се предлагат и биват използвани в много случаи следните медикаментозни техники и методи:

Хормонални препа-

рати за прекратяване периода на разгонване, за синхронизиране периода на разгонване, за увеличаване половата активност на нерезите, за укрепване в родилния период, за предизвикване на млечната активност. Паралелно с това се прилага и медикаментозна профилактика против инфекции с коли-бактерии, атрофичен ринит и ензоотична пневмония, мастит, борба с глисти и краста при свинетемайки. Допълнително на свинята-майка и на прасенцата се дават

различни витамини и се третират за глисти, инжектира се също така депо с желязо. При транспортиране се използват и транквиланти.

Подобни тенденции се наблюдават в много сфери на растениевъдството. Не са вече рядкост 16 приложения на пестициди в овощарството, при което в хмелопроизводството например, в днешно време се правят до 2-3 пръскания. За съжаление в лозарството освен нарастващото използване на хербициди е на дневен ред също пръскане с фунгициди и инсектициди за борба с болестите и неприятелите.

Концепция за създаването на екоселища в България ОСНОВОПОЛАГАЩИ ПРИНЦИПИ НА ЕКОЛОГИЧНОТО СЕЛИЩЕ

ИДЕОЛОГИЯ

Трета част

Н а своето родово имение човек може да се занимава с всяка дейност, която не вреди на природата и обществото. Но трябва да се знае, че основните източници на материално благополучие се явяват, както природните богатства (слънчева енергия, плодородна почва), така и интелектът на човек. Създаването на новия начин на живот трябва да се разбира като естествена еволюция на обществото, която се характеризира със съхранение на най-добрите достижения на предишния етап.

Затова в селищата е важно да се поддържа интелектуалната дейност (невредяща на околната среда) и в това отношение да се върви в крак с прогреса. За обезпечаване на този подход нашите членове събират информация по всички основни направления на науката и практиката, чиито достижения

ще се приложат в екоселищата, занимават се с разпространение на тези знания и сами спомагат за внедряването на новите технологии в държавен мащаб.

Човекът, собственик на родово имение, се стреми да го поддържа екологически чисто и в равновесие, стреми се да не нарушава естествената жива природна среда - екосистемата на родовото имение. Съзидателната му любов към природата се изразява в създаването на прекрасен свят около себе си. Естетиката на обкръжаващото пространство влияе на духовността на човека не по-малко от произведение на изкуството. Обкръжаващата природа на родовото имение, в създаването на което собственикът влага душата и любовта си, ние наричаме с особен термин - "Пространство на любовта". "Пространството на любовта" - това не е само естетически

прекрасно място, това е духовна категория. Това е пространство, изпълнено с любовта на човека към природата и притежаващо особена биоенергитична сила, която създават в отговор на любовта на човека растящите на това пространство растения. Екстрасенсите добре познават и използват енергетиката на дърветата, която в това отношение често превъзхожда човешката. Когато дърветата са много, заедно те могат да притежават огромна енергия.

Освен това известно е (правени са изследвания от световноизвестни учени в тази област), че растенията помнят и усещат познатия им конкретен човек и адекватно реагират на неговото отношение към тях. В отговор на любовта на човека те

всички заедно създават енергетиката на "Пространството на любовта", която има огромно значение за духовното и физическо здраве на човека, живеещ в него. Вече се знае, че хранителните продукти, растящи в такава среда, представляват не просто доброкачествена витаминна храна, но и притежават пряко целебно въздействие. Такава среда ще способства за усиляването и развитието на духовните и енергийни възможности на човека.

"Пространството на любовта" е идеално място за възпитание на децата, за съхранение и развитие на техните естествени духовни възможности. Новото поколение хора, родени и възпитани в "Пространството на любовта", няма да са

обременени с проблемите на борбата за оцеляване, ще имат много високо ниво на духовно развитие, озаменувайки нов етап в развитието на човешкото общество.

При това е важно, че всеки от хората ще разбира, че "Пространството на любовта" е невъзможно да се купи за никакви пари. То може да бъде създадено само от самия човек или от неговите родители. Създадено с любов. И това разбиране за неизмеримата ценност на "Пространството на любовта" ще определя не само внимателното отношение към собственото родово имение, но и към родовите именения създадени от другите хора. За да участва в създаването и живота на екоселищата, човек често е длъжен да преосмисли и измени своята ценностна система. Именно затова не трябва да има натиск при приемането на идеята за живот в селищата. Вместо това

човек трябва съзнателно да желае това, защото за участието в строителството на пълноценно екоселище трябва дълго и целенасочено усилие. Създаването на екоселища може да стане достойна жизнена цел. Правилното създаване на първите екоселища ще позволи най-бързо и ефективно да се измени животът на хората в рамките на държавата - по пътя на масово разпространение на вече работещи технологии, знания, умения, модел на живот.

Стратегическата цел за създаване на родови именения и екоселища е създаване на нов модел на живот, основан на симбиозата на човек и природа; това е преориентация на човечеството от технократски път на развитие към духовен, преход към нов етап в духовното развитие на човешкото общество като цяло.

РАЗВИТИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА РОДОВИ ИМЕНЕНИЯ В РУСИЯ "ЗА ЗЕМЯТА"

**Обръщение на учените, обществените деятели, предприемачите, деятелите на културата и изкуствата
КЪМ ВСИЧКИ ХОРА НА ДОБРАТА ВОЛЯ**

От стр. 3

Където всичко е посадено и израснало с бащите и майките, бабите и дядовците, всички близки и далечни родственици, родили се и израснали на това място. А всички построят, направени от ръцете и мисълта им, са от дърветата, посадени от техните предци.

Във всички ъгълчета на Русия, в много страни по света вече се създават стотици хиляди родови именения. На практика във всеки един субект на Руската Федерация има родови именения, а в много от тях - по няколко. Най-първо на село с ентузиазъм, въпреки възможните спънки, заминува за постоянно живеене здрави, силни хора, в това число младежи, първокласни специалисти, които не просят, а дават. Всички строят за своя сметка.

Какво по-хубаво от това да се приеме идеята за родовото имение с произтичащите от нея последици: свръхспособни и здрави деца, обичащи се семейства, здравословен начин на живот без всякакви пороци и социални уродства, мощен подем на икономиката, рязко подоб-

рение на екологията, мощна и процъфтяваща Родина.

Но в Русия няма национална идея, няма дори дискусия за нея. А тук прекрасно е обоснована идея, решаваща и духовните, и материалните проблеми, проблемите на всеки човек и цялата страна, проблемите на настоящето и бъдещето. Тук няма никаква уловка нито от икономическа, нито от политическа, нито от социална, нито от екологическа, нито от национална, нито от човешка, нито от каквато и да била гледна точка.

Идеята широко овладява масите. Всеки иска да има здраво и щастливо потомство, сам да живее достойно и цялата страна и човечеството да живеят в мир, любов и съгласие.

Незабавно трябва да се приеме закон за родовото имение, съответните поправки в Конституцията, Кодексите и т. н. Всеки може да стане щастлив във всеки един момент, независимо от материалното благосъстояние, а само от честотата на помислите.

Подписали:

1. Мегре. Владимир Ну-

колаевич - писател

2. Медиков. Виктор Яковлевич - професор, доктор на икономическите науки, президент на Академията за развитие на родовите именения, депутат от Върховния съвет на СССР, депутат от I и II Държавна дума РФ

3. Успенски. Едуард Михайлович

4. Протасов. Виталий Фьодоров - доктор на икономическите науки, професор. Академик-консултант в ООН, президент на екологическия фонд на Русия.

5. Удальцов Николай. Александров - ръководител на съюза на благотворителните организации в Русия.

6. Штировна. Мария Александровна - доктор на биологическите науки, професор, член на академията на РФ, действителен член на Академията на науките - Ню Йорк, Ректор на института по социална педагогика и психология.

7. Велермаер. Владимир Яковлевич - професор, доктор на техническите науки.

8. Пугачов. Емельян Васильевич - академик РАЕН, доктор на техническите науки, професор.

9. Мочалов. Сергей Павлович - академик МАМВН, професор

10. Вербобнин. Валерий Иванович - доктор на техническите науки, професор.

11. Писеева. Тамара Василевна - доктор на техническите науки, професор.

12. Пузановский. Агриан Георгиевич - доктор на икономическите науки, професор катедра по световна икономика, председател на научно-консултативния съвет при Аграрната партия.

13. Бухтосяков. Геннадий Симеонов - професор, академик, член на РАЕН, РАБОБ и др.

14. Байтеш. Анатолий Михайлович - доктор на педагогическите науки, професор.

15. Перетятко. Владимир Николаевич - заслужил деятел на науката, професор, доктор на техническите науки, завеждащ катедра в Сибирския държавен индустриален университет.

16. Ефимов. Николай Алексеевич - завеждащ катедра по икономика и управление на производството СИБТИУ

17. Евтушенко. Виктор Фьодорович - професор, доктор на техническите науки.

18. Короленко. Сергей Алексеевич - съдия, Новоросийск

19. Петин. Вячеслав Василевич - майстор на спорта по борба, многократен шампион на Русия.

20. Фролов. Владимир Афанасьевич - Президент на Международния център на народната дипломация, вицепрезидент на обществото за Руско-Грузинска гружба, доктор по икономическите въпроси, депутат от Държавната Дума на РФ, заслужил артист на Русия.

21. Мысьлов. Л.П. - Сибирски държавен индустриален университет, професор.

22. Фрянов. В.М. - доктор на техническите науки, професор СИБГИУ.

23. Карсиминов. С.И. - професор, доктор на икономическите науки, лауреат на премията на съвета на министрите на СССР.

24. Старцов. Ю.М. - професор, кандидат на юридическите науки. Президент на международния обществен фонд за съдействие на правоохранителните органи.

25. Голин. Юрий Владимирович - доктор на юридическите науки, член на президиума на Върховния съвет на

СССР.

26. Нифантев. Олег Евсеевич - доктор на медицинските науки, професор, академик - Академия на медико-техническите науки, заслужил лекар на РСФСР, почетен професор на Красноярската медицинска академия.

27. Морозова. София Ивановна - главен лекар на Санкт-Петербургската болница, РАН, заслужил лекар на РФ.

28. Атнасулов. Раис Радулович - заслужил деятел на културата на Руската федерация. Председател на международната асоциация на благотворителните организации "Мама".

29. Ефова. Равина Миннебаевна - писател, майка на три деца.

30. Массалевская. Татьяна Олеговна - доктор на историческите науки, професор.

31. Михин. Владимир Фьодорович - професор - Московски технически университет.

32. Степанов. Игор Германович - доктор на икономическите науки, професор, декан на икономическия факултет, Новокузнецк.

ПЪРВА ЧАСТ

Борислав Иванов
ИВАНОВ

Всемогщи сили се разпореждат с човешкия живот, природни стихии, обществени превратности, фатални грешки или неудържими инстинкти. Чувствайки се безкрайно безпомощни и постоянно уязвими, хората започват да обожествяват силите, от които зависят съдбата им. Представата за Бог и Богове осигурява така необходимата за душевното равновесие надежда, че боговете могат да бъдат омилостивени, да смирят гнева си, да ни пожалят и дори да ни спасят от зла участ, да подкрепят успешния ход на делата ни. За своето покровителство боговете изискват прилежно почитание с молитви и с приношения, а божествено наказание очаква всеки, който дръзне да извърши нещо против волята им. Вярата в божества допринася в значителна степен за мотивиране обща устойчива ценностна система от норми на поведение и от принципни критерии, съставляваща основата на обществените отношения. Така от самото начало на цивилизацията, религията като институция за масово вероизповедание, определя базовия мироглед, върху който може да се изгради хармонично общество. Религията налага, възпитават и утвърждават общ светоглед, общи нравствени ценности, чрез система от догми /основни истини/, ритуали, обреди и митология. За отклонилите се от "правия път" задължително следват санкции. Както всяко човешко творение, религиозните култове отразяват етапа на обществено развитие и участват при формиране на господстващата идеология за своята епоха.

При най-примитивните форми на цивилизацията оцеляването на човека зависи най-пряко от природни феномени - слънце, огън, земя, небе, вода, море, буря, мраз, гръмотевици, мълнии, диви зверове, гори, плодородни растения, дивеч, планини и пр. Жизнено важни или смъртно опасни природни обекти,

БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА

чиито названия съвпадат с имената на първите божества - бог слънце, бог земя, бог небе, бог мраз, бог змия, бог ураган, бог река, бог море, бог планина и т.н. В йерархията на първите "природни" богове водещи по значимост естествено са огъня и слънцето - източник на топлина и светлина /Зь - огън, светлина; ЗьБь - светлина; ЗьРь - светъл, жълт; ЗьНь - слънце и т.н./, небето /АЙ - небе, висш; АЙНь - ден; и т.н./, земята /ГРь - земя/.

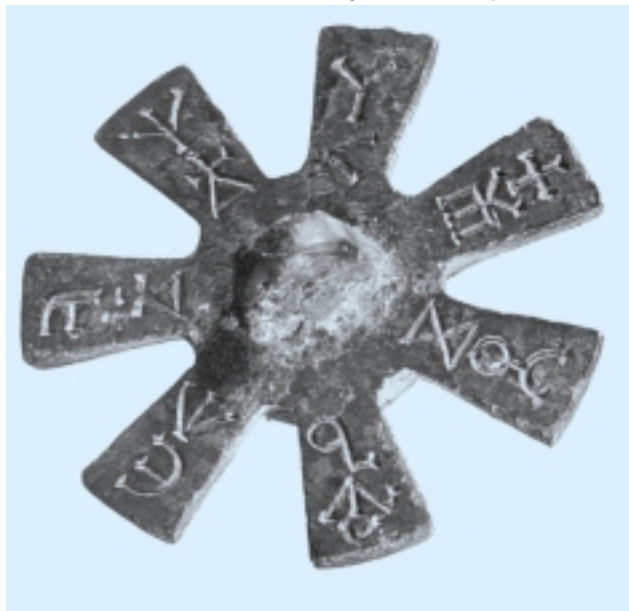
С утвърждаване на семейни и племенни връзки, решаваща дума в роднинското общество имат доминиращите първородители баща и майка. Вследствие на което, божествата получават родители - "върховен баща на боговете" /Ть - баща; ТьТь - тате, дядо; БьТь - голям баща; АЙ БьТь - най-голям баща/ и "велика майка на боговете" /Кь - жена, женско; КьБь - жена; БьКь - голяма жена, бика; МьЛь - майка; БРь - плодородие, бременност/. По-нататъшното развитие води до разделение на властта и на труда, появяват се съсловия от старейшини, военачалници, жреци, съветници, земеделци, животновъди, ловци, занаятчии и пр. Нараства значението на обществената организация за оцеляване на индивида, което веднага се отразява и на божествения пантеон, появяват се нови богове, които разпределят функции на влияние - върховният бог-баща на боговете обикновено се свързва със слънцето, светлината, светкавиците или небето, други важни богове са бог на земята, бог на сладките води, богиня на любовта и плодородието, бог на смъртта и пр. В Шумер бог на слънцето е Уту, а за върховен бог се счита бога на небето Ану. За най-древните египтяни трите лица на вечния бог Слънце са боговете Атум, Ра и Хепри. В Асирия върховният бог Асур се изобразява като крилат слънчев диск, а бог на небето е Адад. При хуритите висш бог на бурята и светкавиците е Тешуб с божествената си съпруга Хебат. Сиус е бог на светлината при хетите, от който по-късно идва Истану бог на слънцето. Хетската богиня майка Кубаба по-късно става популярна като Кибела при финикийците, фригите и др. народи. Сабазий е фригийският Зевс - богът на небето, гръмотевиците и светкавиците, баща на богове и хора при елините. Херодот (5 в пр.н.е.) твърди, че при скитите Зевс се нарича Папай. В българската скитска тенгрианска митология, съвсем логично за степните народи, върховно божество от първо поколение е Тангра /Торе/ т.е. ТьНь ГРь - Господар на Земята, на-

подобяващ по активност и първостепенна роля бога на Земята от Шумерския епос Енлил, всепризнат бог на град Нипур /Нибур/ и на шумерците, чийто главен храм се нарича Екур. Сунбаш е едно от имената на тангриския алп от първо поколение Берген, дух на слънцето и на природните катастрофи, приемащ вид на гигантски дракон-барадж. Историческата теогония показва пълно съответствие между устроеността на човешкото общество и света на боговете. Боговете налагат на хората закони на поведение, но в своите взаимоотношения те се проявяват напълно по човешки образец. От друга страна, подобно на различните общества на Земята, отделните религиозни култове постоянно взаимодействат един от друг, от своята философия, от своите ритуали, от своите митологии и дори от своите божествени пантеони.

Когато възникват големи общества - племенни съюзи, големи градове с по-сложна организация на управление, борбата за власт и за икономическо господство се ужесточава, увеличава се имущественото и социално разслоение, нараства неимоверно зависимостта на човешката съдба от волята на

съжителстват, често възприемани като стари и съответно нови богове. Приспособяването на теогонията към променящите се реалности на цивилизацията продължава и в епохата на стремеж към абсолютна власт. Подобно абсолютният владетел "цар на царете", аналог при боговете става абсолютното божество, върховен творец, "бог на боговете". Към края на 3 хилядолетие, след титанична битка с представители на "първичните" богове, на божествения престол се възкача Мардук /Диа Бела, Белос/, повелител на всички богове, всебог и покровител на Вавилон. Така боговете на природата се превръщат във всемогщи богове на властта, но блясъкът на техния ореол вече е засрашен от жадуващи обожествяване царе-човешки същества.

Всяка религия включва в идейно-обредната си композиция редица почитани като свещени местности, животни, предмети и др. обекти. Много разпространен култов образ в древността е било "световното дърво" или "дървото на живота" представляващо нагледна вертикална проекция на световното и обществено устройство. Централно място в култовите вярвания зае-

владетели и управници. Тогава все по-антропоморфните /човекоподобни/ богове също започват да си оспорват властта и подобно на хората влизат в жестоки битки помежду си, често завършващи с гибелта на някой от "старите" богове. За нуждите на управлението и за масови религиозни култове вече са въведени първите елитарни "фонетично графични" езикови системи, разполагащи със своя писменост. Макар и недостъпни за по-голямата част от населението, но владяни от жреческото съсловие, чрез тях боговете получават индивидуални имена, различни от първичните названия на техните функции - слънце, земя, море, буря, и пр.. Старите и новите имена още дълго време

мат птиците. Летейки високо в небесата, според хората те могат да достигат слънцето и божествените селения. В южните страни най-обожествявани са големите птици като лешоядите в Египет и пауните в Персия. Вавилонският бог Мардук често се изобразява във вид на орел. При северните народи почти без изключение свещена птица е гарванът. Най-главният бог на скандинави и германци Один /Вотан/, бог на войната, винаги се придружава от два гарвана с имена Хугин /мисъл/ и Мунир /памет/. Ролята на всебог и творец на вселената в тангриската митология се изпълнява от Мардукан, чиито други наименования също разкриват поразително съвпадение с имена от Месопотамс-

кия /Шумерски, Асирийски, Вавилонски/ епос - Сабан /явно идва от светлина/, Самар /Шумер/, Гюлджимеш /Гилгамеш/. Пълно съвпадение има и при мита за сътворението на света от Мардукан, дори името на Тама Тархан, алпа на тъмнината, който Мардукан убива в жестока битка, отговаря на месопотамската Тиамат - прабогинята майка Хубур. Разбира се, като по-северен бог, скитският Мардукан приема образа на Гарван, безсмъртна птица, с подвига си върнала отново слънчевата светлина на хората. Напълно възможно е самото име на Мардукан да означава МРь ДьОКь или АМРьА ДьОКь - вечно жива или безсмъртна птица, чието име носи и българският кан Омуртаг (814 - 831 год.) /вж. книгата "Говорещата азбука на прабългарите" 6-то допълнено издание/. Кукерският ритуал посветен на скитския Мардукан е напълно идентичен с днешните български кукерски обичаи.

В началото на 2 хилядолетие пр.н.е. настъпват нови дълбоки промени в общественото и съответно в духовното пространство. Образувани са първите териториални държави обхващащи чрез равнопоставен статут цялото население в огромни географски области, включващи както големите градове, така и останалите райони, без оглед на етнос, племен произход и вероизповедание. Всичко това става възможно благодарение на общ генеративен държавен некнижовен език. Той осигурява не само управлението и общуването в обширни държавни територии, но чрез възвеждане на нравствени понятия в речта на обикновените хора, води до постигане на обща етическа среда, без която е немислимо обединение на големи групи разнородно население в териториалната държава. Така генеративен мотивиран некнижовен език е езикът ЪЗьЕр - аз език - на азите, населяващи континенталните пространия на Евразия. На този език думата България отразява понятието за държава - БьЛь ГРь - огромна земя. Обществото вече е достигнало своя зрялост да осъзнае ценностите на живота - светлина, слънце, огън, топлина изграждат истинна, просвета, знание, святост и, че мъдростта е много по-мощно средство за придобиване на владетелско величие, отколкото всички оръжия на армията. Тогава вдъхновени от нравствената идея хората събарят старите всесилни боговещаре и богове-бащи "асури" и "дайвовете"

/ЧьРь - първенец, цар; Ть - мъж, баща/ и на тяхно място издигат за божества морални категории - мъдрост, справедливост, благодетелност, истина и пр. Най-ярък пример за господстваща "нравствена" некнижовна религия е Зороастризмата, чиито корени са от 2 хилядолетие пр.н.е., преобладавал в Персия между 7 век пр.н.е. и 7 век от н.е. Персийският цар Ксеркс (486 - 465 г. пр.н.е.) в един надпис казва: "По волята на Ахура Мазда /Небесен Цар на Мъдростта, Господстваща Мъдрост/ аз разруших тези капища на дайвовете и заповядах дайвовете отсега нататък да не се почитат. Там, където по-рано са почитали дайвовете, аз почитах Ахура Мазда". Но наличие на абсолютизиращ нравствеността религиозен модел, подобен на Зороастризмата, се среща в огромни географски райони извън Персийската империя. Всички извори свидетелстват за широката инвазия на скитите в Предна Азия през 8-7 век пр.н.е., когато те достигат чак до Египет. Един от резултатите е рухването на Асирийското царство и издигането на Мидийската държава /вкл. днешен Азърбейджан/ в най-силен фактор за региона. Сведенията за тези събития на Херодот (5 в. пр.н.е.) и на всебългарския летописен сборник от 17 в. "Джагфар тарихи" /История на Джагфар/ поразително съвпадат. Според Джагфар Тарихи така наречената Буртаска война се води от кан Буртас Бурджан /Буруджантей, Берендей/ (683-633 г. пр.н.е.), известният от Историята на Херодот скитски цар Баратуа /Партатуа, Прототюес/, който побеждава и изгонва кимерийците /кримляните/ като продължава да ги преследва отвъд Кавказ. Интересното, че според официалната история, двама династични мидийски царе от този период са Фраорт и Мадий Скит, имена напълно съответстващи на Баратуа и сина му Мадюес /Маджи-Азак (633-611 г. пр.н.е.) син на Буртас, от Джагфар Тарихи/. Дори името на Тухча /според Джагфар Тарихи/, баща на кан Буртас, звучи сравнително близко до Дейок (728 - 675 г. пр.н.е.) основател на Мидийската династия. Явно съществуват твърде тесни исторически контакти между четвъртия, югоизточен, регион на скитска Велика България, обитаващите го кутригури, буртаси-сармати, асийски буртаси, чдар болгар /характеризиращи се с участие на силен руски етноелемент по долното течение на река Дон/ и между народите на цяла Предна Азия и най-вече на Мидия, която е врата от Кавказ към Месопотамия, Предна Азия и Персия. Според Херодот скитите владят Азия само 28 години, но ще се окаже, техният за-

воевателен поход оставя неимоверно дълбоки и трайни следи. В урартската държава в Мала Азия стават известни владетелите Руса I и Руса II. Херодот представя сумарно годините на скитското и мидийско господство над Азия: „Мидийците властвали над Азия 128 години, с изключение на тези, когато скитите били на власт.” Според него мидийците казвали на кучката „спака”, напомним за руското „собака”. През всички векове съществувало на Персийското царство, Мидия със столица град Екбатана заема особено важно положение в него. Прочутата Бехистунска /Вихтунска?/ скала с надписа и образа на цар Дарий I (521 - 486 г.пр.н.е) също се намира в Мидия, както и областта Загър с име наподобяващо българското Загора, другото име на България /ЪЗЪ ГРЪ - земя на ази/. Някои учени смятат, че скитската цивилизация се е простирила от Скандинавия до Индия, което обяснява непрестанния културен, езиков, обществен и религиозен обмен в този необхватен скитски /арийски, индо-ирано-езичен/ ареал през древността.

Арабският писател Ал Масуди (10 век) пише за българите, че „Повечето от племената им са поклонници на огъня”, което за арабите означавало, че са последователи на Зороастризма /вж. Мери Бойс „Зороастрийци. Вярвания и обичаи”/. Като се знае, че скитите българи организират огромни териториални държави, то няма съмнение, че господстващата обединителна некнижовна държавна религия в тях би трябвало да бъде от „нравствен” тип, близ-

ка до най-известното учение в целия арийски свят, персийския Зороастризм. Въпреки немилюемите различия в култовото отношение, българският Зороастризм не се е отличавал съществено от персийския и не случайно, чак до късното Средновековие в някои документални извори, за българите продължават да се говори като за „персийци”. Тази религия допуска паралелно съществуване и на по-стари богове, но в подчинено положение, така че в българските държави част от населението изповядва тангризм и дори шаманизъм, но управляващите среди по право са поклонници на Ахура Мазда - Господстващата Мъдрост - **АЙ ЧЪРЪ УМЪ ЗЪЗЪ** - най-царствени мисли - всезнаещ и всемъдър, праведен и добър бог. В персийската традиция той е изобразяван като цар-воин, намиращ се в крилат слънчев диск, държащ обръч в ръка, което много прилича на изображение на асирийския бог Асур, подобен символ съществува и в египетската традиция. Обръчът символизира царска власт върху регионите **РЪЮКЪ** - регион, окръг - както и върху цялата Земя, която според зороастрийците е кръгла. Атила (434 - 453 год.) назначава начело на завоюваните области жреци, знаейки за духовните измерения на държавността. При сключване на 30 годишен мирен договор с България по времето на кан Омуртаг (814 - 831 год.), ромейският император Лъв V (813 - 820 год.) е бил длъжен да се закълне според изискванията на официалния български ритуал. Един византийски съвременник на събитието пише: „... При това

беше възможно да се види ромейският император да извършва с ръце възлияния с вода от чаша върху земята, саморъчно да обръща конски седла, да хваща тройно сплетени ремъци и да подига нагоре трева.....”. Възлиянието с вода, тройните ремъци и разпръскването на трева принадлежат към основните култови обреди и знаци на Зороастризма.

Известната бронзова розета от Плиска (9 век), също символизира кръглия свят, седемте лъча на розетата олицетворяват седемте безсмъртни свети /светии/ Амеша Спента, включително самия Ахура Мазда, представени всеки чрез своето благо творение. Този начин на обединяване на висшите седем /1+6/ зороастрийски божества с тяхните седем творения е известен още в химните от Гатите, най-старата част от зороастрийския религиозен сборник Авеста /**АЙ БЪЕЗЪЗЪ ТЪ** - небе песни, правя - песни за небето, небесни химни, пеене небесни химни/. Надписите са на генеративния държавен български език **ЪЗЪЕР** - езика на „Говорещата азбука” /вж. книгата „Шепот във вечността”/ и означават:

ТЪЧЪ - прави човек - става въпрос за самия Ахура Мазда - Висш цар на Мъдростта, сътворил човека, най-висше творение /Чъ - нос, едно винаги служи за означаване на човек; в първото мое разчитане, погрешно бях взел буквинния знак Чъ / > / за **КРЪ** и сега правя необходимата корекция/.

РЪЩЪ - желание, надежда, рачи - явно се отнася за светия Хшатра Ваириа - желаната, предпочитаната власт.

КЪБЪ ЗЪЗЪ - хубав съюз - има отношение към светия Аша Вахишта - най-добър порядък, най-добра праведност.

ОБЪ - живот - несъмнено визири светия Амертат - безсмъртние, вечен живот.

ИЛЪ - благо - отнася се за светия Спента

Армаити - благодетелен свят, свято благочестие.

УМЪ - ум, мисъл - очевидно това е светия Воху Мана - добра мисъл.

ГЪМЪ - растеж, здраве - съвсем логично остава за Хаурватат - цялостност, благополучие.

От другата страна на бронзовата розета е изсечен сакралния за българите знак **ЙУ**, двойно посочения баща **Ъ ТЪ Ъ** - този баща е -, или този, който е, съвсем логично отговарящ в зороастрийската космогония на Спента Майниу /Светия Дух, Светата Мисъл/, възприеман за височайш създател и разпоредител във Вселената, където главен Бог е Мъдростта в лицето на Ахура Мазда.

Силно присъствие на зороастрийска символика откриваме върху царствения Голям каменен кръст от Североизточна България (края на 9 век). Първо впечатление правят кръговете в центъра и по краищата на кръста, следващи познатата традиция. Заедно с основните зороастрийски знаци - слънце, звезди, луна, тук може да се види и нарисувано ухо върху горната страна на **ЙУ** - Спента Майниу /Светия Дух, или по-точно Светата Мисъл/. Ухото, отговарящо на буквата **У** в езика **ЪЗЪЕР**, в други текстове служи за означаване на дух, душа **ТЪУ** - прави звук, шуми - духа, което явно се отнася за Светия Дух, но също е възможно да намеква за пророка Заратустра - **ЗЪРЪ ТЪ УШЪ ТЪРЪ** - светлина правя ухо нося - вестносец на светлината т.е. на истината.

В древните песни на Гатите като рефрен се повтаря „Истината е най-доброто благо”. Ухото би могло да означава и основното авестийско понятие „урван” - душа /das Ohr - ухо, ear - ухо/, оттам идва съчетанието с **ЙУ** „ата урван” - авестийската дума за свещенослужител, както се е наричал и Зороастър. Навярно свещенослужителите са били възприемани като „ухо” на Светия Дух, т.е. човек, който умее да чува наставленията на божествата и да ги предва на хората, посредник между бог и човек. Дори в кириличкия славянски надпис от централния кръг забелязваме зороастрийски понятия „Благословен си Христе Боже наш, ти който си премъдър”. А Гарванът от централния кръг на Големия каменен кръст може да се свърже с известната от Авеста всепобеждаваща птица Варагн, която

ли отъждествяват с Гарван, Врана, птица на мъдростта и на победата. Достолепието и величието на Първото Българско царство отсам Дунав, а и на цяла Велика Скитска България, за което свиждат всички исторически извори и на което се възхищава целия свят, едва ли биха възможни без наличие на истински дълбоки морални устои сред управленския елит. Държава на духа, държава на човешкото достойнство, държава на горди и непокорливи хора, държава цивилизатор на съседни страни и народи не може да бъде изградена без да бъде ръководена от мъдростта, истината и честта, което представлява най-солидното доказателство за високия нравствен уroveň на господстващата тогава в България вяра.

Архаичният език на Гатите, 17-те най-древни химна от свещения религиозен сборник Авеста е близък до езика на първия индийски литературен паметник Ригведа, отнасящ се към периода на 1700 год. пр. н.е. Очевидното сходство на думи от езика **ЪЗЪЕР**, езика на „Говорещата азбука” с думи от езика на Авеста /така наречения „авестийски език” - свещен език на вярата/ навежда на мисълта, че може би става въпрос за един и същ некнижовен религиозно-държавен език. Защото Авеста през вековете е заучавана наизуст и е предавана устно от свещенослужител на свещенослужител. Била е записана едва при царстването на Сасанидите 224 - 651 год. на много по-съвременни книжовни варианти на персийския език и писменост. Зороастризмът, макар и с изключително огромно влияние върху днешните най-големи универсални религии, представлява типично некнижовна религия, без книжовен канон. Нещо повече, записването на свещени слова се е считало за неподходящо и даже за дяволско дело. А иначе Зороастризмът пръв въвежда понятието Рай, Ад, Последен Съд, Вечен Живот, съединение на душата с тялото и мн. др. Деятелността на праведния се определя от известната зороастрийска триада максима - „Хумата, Хухта, Хваршта”, което означава „Добри помисли, Добри приказки, Добри дела” /**КЪБЪ УМЪ ТЪ** - хубав ум правя; **КЪБЪ УКЪ ТЪ** - хубав говор/укам/ правя; **КЪБЪ БЪРЪШЪ ТЪ**

- хубаво вършене правя/. Според това учение, човешкият род е тръгнал от първите смъртни-живи мъж и жена, Мартия и Мартиананг /**МРЪ ТЪТЪ** и **МРЪ НЪНЪКЪ**, живият тате и живата нанка - мама, вж. Н.Геров „Речник на българския език”, които и досега почитаме чрез мартенците през март, месеца на пролетното годишно прераждане на природата. Днес Зороастризмът се е съхранил при брахманите в Индия и при зороастрийците в Иран.

Докато в дворците камените се прекланят пред Господстващата Мъдрост Ахура Мазда, то тенгризмът сред селското и номадското население в българските териториални държави също търпи силното влияние на Зороастризма /вж. „Джагфар Тарихи” 2,3 част/. Едни и същи са свещените числа 3 и 7, както и неавестийската дума за Нова Година - Ноуруз, Нов ден. Погребалните ритуали са сходни, от т.нар. „ямна” култура, особено могилните и пирамидалните погребения. Също както зороастрийските храмове, тенгристките „карамати” са под открито небе, върху равна площ, където се извършват жертвоприношения и най-различни култови обреди, някои от които са включвали обикаляне на свещеното дърво в центъра на карамата. Названието „карамат” по-всяка вероятност има нещо общо с днешното понятие за гумно „харман” /**ГРЪ МЪ АНЪ** - земя гладка/. Изглежда царският храм в столицата е бил застлан с медни плочки, защото ромейският император Лъв V (813 - 820 год.), преминал към ереста на иконоборците защото гадал му предрекъл, че само така „.....ще покориш българите и ще забиеш меча си сред България, в медното гумно на техния аул /дворец”/. През 830 год. 30 хилядно население от България минава на ромейска страна и се преселва около Солун, където съвсем скоро бива покръстено. Летописците наричат тези българи персехуррамити /хуррамит очевидно идва от карамат/, имайки предвид принадлежността им към тангристкия езически култ.

Според „Джагфар Тарихи” и „Говорещата азбука” дванайсетгодишният български циклов календар придобива следния вид:

гр. Бургас, 17.04.2006 год.

ГОВОРЕЩА АЗБУКА НА ПРАБЪЛГАРИТЕ

- Ъ - тоз, онзи, е, да
- ЗЪ - огън, огнище, пек, топлина, светлина
- БЪ - голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече
- У - ухо, звук, чувам, тясно
- КЪ - женско, гънка, поражда, утроба, кълн, до
- РЪ - много, пръст на ръката, тръстика, 4 - тиса
- ЧЪ - нос, образ, лице, глава, режа, част, 1 - число, мирис, стърчи
- Йо - очи, течност, вода, 2 - число
- ТЪ - мъж, мъжко, баща, прави, носи, допринася, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число
- А - без, липсва, няма, свършва, спира
- БРЪ - клон, листа, платно, парцал
- И - оставя, следа, резултат, външен, хвърля
- КРЪ - крак, свивам, крача, ходя, карам, крив
- ШЪ - ръка - длан, 5 - число
- Е - вик, крясък, гърло
- ДЪ - зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъвча
- ЕР - листо, език
- ГЪ - дърво, растение, расте, изправен
- О - месо, плът
- ЛЪ - гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълъг, височина, планина
- МЪ - собствен, има, притежава, мой, негов, прилича
- НЪ - уста, ям, отвор, отваря, дава, на - дава, нов
- Ю - покрив, покритие, крило, защита, гръб
- ОР - камък, скала
- ТРЪ - търка, търкаля, стръмен, въртя
- ГРЪ - земя
- АЪ - малък, ситен, дребен
- МРЪ - мърдам, мърца се
- АЙ - небе, най-, най-висш, време
- Я - смях, смея се

1. сумор	- мишка	- ЧЪМЪ МРЪ	- мърдаща глава
2. теку	- бик	- ТЪ УКЪУУ	- мъжка крава
3. дарс/барс/	- рис	- (ДЪ)РЪ ШЪ	- деряща лапа
4. дванш	- заек	- ДЪБЪ НЪШЪ	- дъвче на ръка /гризач/
5. леу/балк/	- лъв/вълк/	- (ЛЪ)АОБЪ	- убиец
6. ма шегор	- магаре	- МЪАЪ ШЪКЪОРЪ	- малък кон
7. шегор	- кон	- ШЪ КЪОРЪ	- копито
8. верен	- варан/гушер/	- БЪЕР Йо	- голям двоен език
9. маймуна	- маймуна	- МЪЯ МЪУНЪ	- смееща се муцуна
10. тох	- петел/кокошка/	- ДЪОКЪ	- птица /яйценосеща/
11. етх	- куче	- Е ДЪКЪ	- лаеща паст
12. докс	- глиган	- ДЪ КЪО ЗЪЗЪ	- зъби игли

От стр. 1

Страстта към генома

А достигналите до полова възраст не могат да се съешават и потенциалността им е почти нула. Тогава матката се осеменява изкуствено – и се получава потомство още по-уродливо, отколкото съответните родители. При генетичните уроди са увеличени органите, възникват вътрешни кръвотечения, развиват се ракови патологии. Но на нас не ни показват трансгенните инвалиди, а тихичко ги унищожават, за да не плашат обществеността. Иначе тя ще се сдобие със забрана на тези изследвания и генетиците ще престанат да получават парички. Със сериозен вид на нас ни внушават, че млякото на трансгенните крави съдържа нови полезни вещества и е необичайно вкусно. Ако искате – в него ще има лекарствата, които са ви нужни. Платете половин милион долара и кравицката е ваша /именно толкова струва трансгенна крава/. На човек лошо му става при мисълта какви изменения може да предизвика в нас млякото или месото на такава болна крава. И страшно е да си помисли човек в какво ще се превърнем, ако ни присадят орган от трансгенна свиня. Та нали прасетата, които носят човешки или бичи ген на хормона на растежа, страдат от безплодие, артрити, язви на стомаха, летаргия (!) и други нарушения. Какво е това, ако не генетично оръжие? Наистина засега само за свинете.

Реалните успехи в тази област са малки, каза ми докторът на биологическите науки, професор Пьотр Гаряев. – Не вярвайте на сензационните съобщения. В действителност трансгенните растения и животни са страх Божий, реализация на фантазиите на Хърбърт Уелс от романа "Островът на доктор Моро".

Но ето, задъхвайки се от възторг, световните средства за масова информация ни съобщават нова сензация: скоро ще започнат подобни експерименти над хора. Разшифрована е структурата на човешкия геном: в каква последователност вървят една след друга милиардите "букви" в молекулата на наследствеността. Премествайки ги от място на място, ние като че ли ще излекуваме рака и СПИН-а и всички ще станем гениални, ще победим старостта и ще придобием безсмъртие... За фантазиите няма предел. А какво е положението в действителност? Генетиците лукаво казват: "Вижте как скочиха акциите на нашите фирми, когато съставихме картата на човешкия геном. А финансистите чуват, че това откритие скоро ще започне да дава огромни приходи. Извинете, но за него на банкерите разказват самите генетици. Ами ако са преувеличили своите постижения?"

- Това е грандиозна

заблуда, подобна на приказките на физиците за това, че скоро ще получат управляема термоторова – твърди Пьотр Гаряев.

- В двете афери бяха натъкани колосални пари, а резултатът – практически нулев. Затова ни прогущават ушите с "великите постижения на генетиците", за да развържем отново кесите си за техните изследвания. "Виждале ли, за създаването на рай на Земята са нужни още само няколко десетки милиарда долара." Даже Клинтън и Блеър се хванаха на тази въдица.

- Но на нас ни казват: отделяйки гена на стареенето, ще станем безсмъртни, а влагайки гена на genialността, ще надминем Лев Толстой и Менделеев...

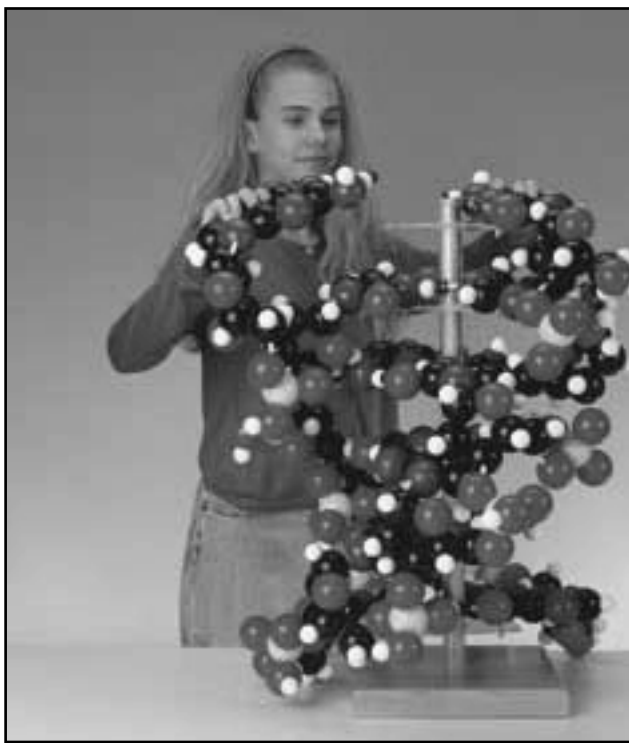
- Всичко това са пропагандни глупости. Значи генът е като бутон: натискаш го и получаващ ефект!? А какво става при това в апарата на наследствеността, на генетиците, като правило, не им е понятно. Те работят на сляпо, като с черна кутия. И получават резултати, които, меко казано, са не винаги приятни. Съществува така нареченият ефект на транспозицията: ако фрагмент от ДНК прескочи от едно място на друго, то той променя своя генетичен смисъл. Например, на своето място онкогенът е крайно полезен: той помага за нарастването на клетките. Но ако го преместите на друго място, той ще стане много вреден – ще започне да формира ракови тумор. Манипулирайки наследствения апарат, генетиците получиха много подобни изненади. Затова трансгенните растения и животни мрат като мухи. Но мутантите, които устояха на тези изпитания, придобиват необикновена жизнениост и плодовитост. В резултат, техните популации растат подобно на метастазите на раков тумор, като поглъщат всичко наоколо.

- Защо се случват такива пробиви? – попитах аз.

- Да допуснем, че не знаете английски език, - отговори той, - но самонадеяно отидете в Британската библиотека, за да прочетете в нея всичките книги. Но вместо да четете, изведнъж започват да номерирате в тях буквите. След няколко години титаничен труд установявате просто последователността на буквите в библиотечните книги. Но тази механична работа не дава нужния ви резултат – практически, вие не сте прочели нищо. Не сте научили езика. Нещо подобно направиха учениците по програмата "Човешкият геном" и установиха зоните на отговорността на 50 хиляди гена и последователността на 3 милиарда нуклеотидни двойки, тоест тези букви, но само в

наследствените програми.

Похарчени са милиарди долари. А знания за генетичния език не дадоха. Генетиците работят на сляпо и затова не могат да излекуват рак и СПИН, не могат да изпълнят своите обещания. Добрите прибори автоматично определят последователността на нуклеотидите. Генетиците дават вид, че установявайки цялата последо-

вателност, постигат тайната на хромозома. Но това е все едно да разбереш усмивката на Джокондата, изучавайки състава на боите, които е използвал Леонардо.

- Искате да кажете, че тези знания не носят никаква полза?

- Ползата е нищожна в сравнение с гигантските загуби за изследвания. Това е суперотмиване на пари.

Мисля, че моят събеседник има правото да говори така, защото самият той получава мизерна заплата в един от московските институти на Русийската академия на науките.

Неговата лаборатория се намира в малка стаичка без прозорци и вентилация. Но в нея са получени резултати, които не са сънували цели институти. Сътрудниците на лабораторията развили теорията за вълновите гени, появили се в Русия още през 20-те години и я потвърдили на практика.

Какво става при опитите с пшеницата: нейните зърна били убити с чудовищна доза радиация, но оживели под действието на принципно нов лазер, който е създал Пьотр Гаряев заедно с кандидата на техническите науки Георги Тертишни. Или експериментите с картофи, при които гърдите започнали да се образуват по стеблата, както при домчето: изглежда излъчването на лазера е пробудило в кореноплодите генетичната памет на своите картофени предци. Или опитите с лазерни огледала, на които записвали наследствената информация и я за-

пазвали колкото дълго искат, тоест открили нови носители на паметта за следващите поколения компютри.

Вълновите генетици разшифроват не последователността от буквите, а механизма на генетичния код, изучават езика и образите на наследствеността. Те сякаш казват на тези, които са работили по програмата "Човешкият геном":

- Момчета, вие свър-

шихте полезна работа – преброихте и номерирахте едва ли не всички нуклеотиди. А ние можем да ви подскажем как да четете тези последователности. Те образуват в триизмерни структури, излъчващи свелина, подобна на лазерната и радиовълни, които нашата апаратура улавя. Нуклеотидите в хромозомите образуват холографска решетка, с които клетките сверяват наследствената информация. Ние овладяхме логиката, която позволява да се разбере какво правят късчетата ДНК, които вие, колеги, номерирахте...

Откритията на Пьотр Гаряев и Георги Тертишни обясняват защо при другите генетици всичко става „както винаги“, макар че те са искали да стане „както е по-добре“. Гените, в привичното разбиране на тази дума, кодират само мизерна /белтъчна/ част от наследствената информация, а лъвският дял от нея се записва на вълновото ниво в ДНК-програмите и в ДНК-тестовите, подобни на човешката реч. И ако експериментаторът въведе в молекулата на ДНК чужд фрагмент, то неговите физически полета ще изкривят цялата програма за наследствеността.

С други думи, извършва се прекодиране на по-високо равнище, за което класическата генетика нищо не знае. В резултат неочаквано възниква друга генетична програма. И нещастният фрагмент на ДНК, който са поставили не на място, започва да играе роля на съдбовната запетая във фразата "Да

се обеси не да се помилва".

Генетиците мислели, че всеки фрагмент на ДНК играе само една роля. А това не е така. Гаряев доказал, че в генетичните тестове съществува омонимия: една и съща дума придобива няколко значения и това зависи от контекста. Да вземем онкогена: на едно място от хромозомата той се чете например като коса – като тази, която краси девойките, а в друга – като косата в ръцете на смъртта. Тоест този ген /фрагмент от ДНК/ чудовищно изкривява смисъла на генетичния текст: украсява се превръща в оръдие за мъчения, с което си служи небезизвестната героиня от страшните приказки. Казано на научен език, въвеждането на чужди гени може да измени течнокристалическата структура на хромозомите, нейната холографска решетка. В резултат тя кодира нещо ново, неочаквано, или надига глас. Хромозомата започва да звучи по друг начин и да подава вълнови команди. Дължината на вълните, които излизат от нея се менят непредсказуемо и въвеждат клетките в заблуждение. Вместо същества с чудесни свойства, учените получават генетичен урод. И го пускат в околната среда.

- Такива уродства не са задължително смъртоносни за новото същество, - казва Гаряев, но те могат да се окажат смъртоносни за нас. Създадени са огромно количество трансгенни растения и животни и те вече започнаха да излъскват естествените си събратя. Трансгенните уроди се държат като престъпници в човешкото общество, които считат себе си за прекрасни хора и желаят да се размножават, като унищожават окръжаващите. Милиарди години природата е създавала хармония сред живите същества, а ние нахално въвеждаме чужди гени, като изменяме естествените програми. Това предизвиква разбалансиране на цялата биосфера на Земята.

- Тоест, по своята същност, учените са започнали генетическа война ... против... самите себе си?

- Против всичко живо на Земята.

- Извинете, но вие самите правите нещо подобно – например, като карате картофът да расте като домат. Та нали и на вас не ви е известен механизъмът на такива превръщания и това – до какво могат да доведат?

- Да, но ние не ги внедряваме в широката практика. А нашите колеги искат веднага да прилагат своите постижения, без да знаят какво правят. Ние им казваме – дайте да разберем механизмите, а след това ще манипулираме

гените или полетата. Та нали, ако не овладеем нашата логика, вие все едно няма да проумеете как да лекувате рак или СПИН, а само ще надробите попара. Но колежите не искат да чуят – щедрите клиенти изискват от тях практически резултати. И започва генетичен апокалипсис.

Уви, това е трагедия не само на генетиците, но и на науката като цяло. Излизайки от опеката на религията, тя започна да прави каквото си иска. Тя няма нравствени спиратки. И когато финансистите, които искат набързо да заработят пари, изискват от нея практически резултати, тя послушно се поддава – даже ако така заплашва с гибел всичко живо. Така се разрази екологична катастрофа в резултат от чудовищното замърсяване на окръжаващата среда с промишлени отпадъци. Така се появи ядрената бомба и вече половин век светът балансира на ръба на атомното самоубийство. Така се създават генетични чудовища, способни да унищожават естествените си събратя и самите себе си.

Искам все пак да успокоя читателите. Колкото и да е странно това, нас ни очакват светли перспективи. Вълновата генетика на Гаряев и Тертишной е неизмеримо по-ефективна от механичното манипулиране на фрагменти от ДНК. Рано или късно финансистите ще започнат да влагат пари в това направление, а от старата генетика ще се откажат, защото тя консумира пари, а не дава резултати. По същността си тя изпълни своята задача, изтръпа частни факти и сега трябва да се установят общи закони. А тях е способно да ги установи само вълновата генетика. Тя ще осъществи същите тези чудеса, които така щедро ни обещава.

В тази история ни утешава това, че много порано от науката за вълновите закони наследствеността беше овладяна от религията. Вижте какво става в храма: звънят на камбани и пеенето на молитви, светлината на иконите и мъждуването на свещите, невидимото присъствие на ангелите и самият Бог създават същите тези вълнови структури, които изменят наследствените програми на приходящите. Изменят ги само в добра посока, като им дават чудодейни изцеления, удивителни откровения, огромна радост и висш смисъл на живота.

Ако измолим от Бога опрощение на нашите грехове, науката ще тръгне по спасителния път, указан от религията, и в края на краищата ще се върне в лоното. Тогава ние наистина ще възкресим мъртвите и ще станем ангели живи в рая.

И ще започне новият век, предсказан от пророците.

Михаил ДМИТРУК
От списание "Чудеса и приключения"

От стр. 1

Разработени са методи за плододаване през цялата година с постоянни и високи добиви. Създадени са високопродуктивни щамове, например: Сомицел 4055, 8-04080 на фирма "Силван". Голяма заслуга за съвременната технология за производство на гъбата шийтаке има д-р Кисаку Мори и неговият институт.

В Европа пръв с отглеждането на шийтаке се занимава Х. Майер. През 1903 г. той засажда мицел от шийтаке върху различна дървесина. През 1907 г. се появяват плодни тела, като обилното плододаносене е през 1908 г. По-късно с отглеждането на гъбата се занимават и други изследователи.

У нас за пръв път получихме плодни тела от шийтаке през 1977 г. върху обла дървесина от японски дъб. По-късно плодни тела получихме върху обла дървесина от бреза и стерилизирани стърготини от бук и топола. Шийтаке е отглеждана с любителска цел от Васил Трифонов от гр. Самоков върху обла дървесина от дъб. Понастоящем в нашата страна се проявява подчертан интерес към нейното отглеждане.

Плодното тяло на гъбата шийтаке се състои от гугличка и пънче.

Гугличката е светло до тъмнокафява, но има и червено-кафяво оцветени. Големината ѝ е от 5 до 10 см в диаметър, понякога и до 20 см. Пластинките (ламелите) са бели, по-късно стават сивокафяви. Пънчето е белезникаво до кафеникаво с дължина от 3 до 5 см и дебелина от 0.8 до 1.3 см. Месото на шийтаке е бяло, под кожата кафеникаво, с приятен аромат. Спорите са бели, гладки, елипсоидни, с размери 5-6.5 x 3-3.5 мк. Споровият прашец е бял.

Името на гъбата произлиза от дървесния вид, върху който расте - пазания (на японски език - ший), а така означава гъба, т.е. гъба, растяща върху пазания, така, както наричаме някои наши гъби според местата и субстрата на тяхното обитаване - ливадна печурка, брезова манатарка и т.н.

В Далечния Изток гъбата шийтаке се отглежда върху различни видове дъб, кестен и пазания.

Оптималната температура за развитие на мицела е 21-27°C. За образуване на плодни тела 10-16°C, а за развитието им 16-18°C.

Относителната влажност на въздуха варира от 95 до 100%, като през периода на нарастване на плодните тела е около 80%. За образуване на плодни тела е необходима светлина от 500 до 2000 лукса.

Известни са 2 начина за отглеждане на шийтаке - върху обла и плътна дървесина и върху дървесни стърготини с органични добавки.

В Япония шийтаке се отглежда върху клонови дървета на възраст 25-50 години. Клоните се секат от есента до ранна пролет. Изискването е от сечта до засаждането да са изминали от 20 до 60 дни. Преди засаждане клоните се нарязват на дължина 80-100 см до 120-150 см. Диаметърът им варира от 5 до 15 см. Кората на клоните се запазва.

ШИЙТАКЕ

LENTINULA EDODES (BERK.) PEGL.

Върху така приготвените клонови се пробиват дупки с дълбочина 15-20 мм и диаметър с 1-2 мм по-малък от този на посадъчния материал.

Посадъчният материал представлява мицелна паста или мицел, развит върху дървесни клинчета, с форма на пресечен конус. Средно за едно дърво се пробиват от 20 до 25 дупки, разположени спираловидно. В дупките се слага мицелна паста, след което се забиват дървесни

вят дупки за всяко дърво, се изкопава канавка, която накрая се заравя.

Получават се по две реколти годишно - есенна (по-обилна) и пролетна (по-слаба). Продължителността на плододанването е от 6 до 8 и повече години. От едно обло дърво с диаметър 9 см и дължина 90 см могат да се получат от 700 до 800 г пресни гъби шийтаке. Те се берат, когато са млади. Плодните тела могат да се сушат. Най-доброкачествената продукция от сушени гъби се получава при 60°C в продължение на 12 часа.

Описаната технология е подходяща за страни с морски и влажен климат. Отглеждането на гъбата шийтаке по този начин в страни с континентален климат изисква

се поставя 35 кг хранителна среда. Инкубационният период продължава от 8 до 10 седмици. Беритбеният период е с продължителност 1 месец. Някои японски гъбопроизводители практикуват накисване на хранителната среда в студена вода за 1 денонощие след преминаването на първия беритбен месец, с което беритбеният период се удължава с още 1 месец. Добивът от 1 кв.м е от 8 до 11 кг пресни гъби.

В САЩ хранителната среда за отглеждане на шийтаке се състои от 80% дървесни стърготини (60% дъбови или яворови), 10% оризови или пшенични трици (отсевки) и 10% просо. Навлажнената смес се автоклавира 30 минути при най-малко 80°C до 121°C. След охлаждане се из-

тът се потопява във вода, след което следва втора вълна. Добивът е 170 кг гъби шийтаке от 1 тон субстрат.

В Германия се произвеждат около 60-80 тона шийтаке годишно (сн. 3).

Хранителната среда, върху която се произвежда шийтаке, се състои от букови стърготини 80%, царевичен шрот 20% и влажност на хранителния субстрат 50%. Процесите на смесване на материалите, навлажняването и пълненето са механизирани. За производствени съдове се използват пластмасови кесии, в които се поставя по 2.3 кг материал. Напълнени кесии се стерилизират в автоклав при 121°C в продължение на 45 минути. Охладеният материал се засажда при стерилни условия. Инкубацията е с продължителност от 6 до 8 седмици, а беритбеният период е 10-12 седмици. Добивът е от 500 до 600 г

гъби от производствен съд. Във Франция се предлагат два вида хранителни среди за отглеждане на шийтаке. Първата хранителна среда се състои от 2/3 едри дъбови кори (5-10 см), 1/3 дъбови трици, калциев карбонат 0.5%, соево брашно 0.5%, беномил 75 ppm

(75г за 1000 кг субстрат). Съдържанието на влага в хранителния субстрат е от 50 до 55%, а големината на блоковете 5 кг. Втората хранителна среда е с нарязана пшенична слама (30 - 50 мм). Сламата се навлажнява в продължение на 48 часа, след което се прибавя гипс и брашно от птичи пера, беномил 75 ppm. Големината на блокчетата е 10-15 кг, а съдържанието на влага в субстрата - 75-77%. На така приготвената хранителна среда се извършва термична обработка при 60-62°C в продължение на 24 часа. Следва охлаждане за 48 часа и засаждане.

За производството на гъбата шийтаке от съществено значение е както изборът на хранителна среда и нейната подготовка, така и съответният щам. Задължително условие е спазването на технологичните изисквания, които са съобразени с биологичните изисквания на гъбата шийтаке.

специално построени помещения.

Освен отглеждането на гъбата шийтаке върху клонови от стари дървета, са разработени технологии за интензивно отглеждане, при които продължителността на процеса за получаване на продукция се скъсява няколкократно.

Основният хранителен субстрат се състои от богат на целулоза материал с добавяне на органически и неорганически вещества, а развитието на мицела и плододанването протича в климатизирани помещения.

Хранителната среда за отглеждането на гъбата в Япония се състои от една част дървесни стърготини и две части оризови трици (оризови отсевки). Навлажненият материал се насипва в полиетиленови торбички с вместимост 2-3 кг. Материалът се стерилизира, а след охлаждане се извършва засаждане при стерилни условия. Производствените съдове се поддържат на стелажи. На 1 кв.м стелажна площ

вършва засаждане. Съдържанието на хранителния субстрат в съдовете е от 1 до 1.6 кг. Беритбеният период е 3 месеца.

В Швейцария произвеждат шийтаке върху дървесни парченца. Те се навлажняват, като рН се регулира с калциев карбонат. Навлажненият материал се стерилизира в съдове с вместимост 4 куб.м с пара (без налягане) при 100°C в продължение на 4 часа. Като производствени съдове се използват пластмасови кофи с въздушни филтри, в които се насилва 15 кг хранителен субстрат. Прерастването на мицела първоначално протича при 27-28°C за 10 дни, а след това при 23-25°C. Инкубационният период продължава 20 седмици. За да започне образуването на гъби, субстратът се изважда от кофите, а в помещението се поддържа влажност от 80 до 90% и температура от 17 до 18°C. Плодообразуването започва след една седмица. След 5-седмична пауза субстра-

Екатерина ПЕЙЧЕВА

ПРЕДСТАВАТА ЗА ВРЕМЕ И НРАВСТВЕНИТЕ ЦЕННОСТИ

Идеята за връзка между представата за време и нравствените ценности на пръв поглед е твърде странна. Ние обикновено не си даваме сметка кои са факторите, които определят нашето мислене, мотивации и поведение. А това определено са представите ни за света, за неговото устройство, законите, които го управляват и нашето отношение към тях. Най-важни от тях са представите ни за пространство и време. Ние живеем в един пространствено-времеви континуум, познанията ни за който непрекъснато се променят и обогатяват. Съобразно с тези познания се гради и взаимодействието ни както с природата, така и с хората. Всяко общество, по-точно всяка цивилизация има свои представи за времето. То е една от най-важните категории, съществен и решаващ фактор в нашия живот. Времето - това е разбирането ни за минало, настояще и бъдеще, то е свързано с живота ни, както и ние сме свързани с него.

Представата за времето е толкова определяща за живота и взаимовръзките в едно общество, че ако искаме да разберем същността му, е необходимо да се постареем да вникнем в нея. В противен случай ще съдим за историческите събития от днешната си субективна гледна точка и въобще няма да сме наясно с мотивациите за едно или друго събитие. Историята ще си остане просто хронологична подредба на отделни, несвързани и мотивационно погрешно определяни случки. Тогава историческата наука няма да изпълни ролята, за която е била създадена - да осмисли миналото, да разкрие причинно-следствените вериги и да извлече историческия урок, за да не се повтарят едни и същи грешки. Защото миналото определя настоящето ни, а настоящето стои в основата на бъдещето. Миналото винаги присъства като контекст в настоящето. Представата на съвременния човек за времето е формирана от класическата физика - според нея то е линейно, равномерно, еднопосочно и следователно, необратимо тече от минало към бъдеще. То се уподобява със стрела на времето, а вниманието ни е съсредоточено върху измерението на времевите величини.

В древността обаче, представата за времето е била съвсем различна. Времето се е възприемало като духовна цялост, принадлежаща на духовния живот на Мирозданието. Времето е възникнало при космогоничния акт на сътворение на света от боговете и затова е нещо свещено. Тъй като сътворението на света е станало чрез разделението на първоначално-

то единство, този процес е бил символизиран чрез ежегодните празнични новогодишни обряди. Обредната празнична новогодишна система имала за цел възстановяване на първоначалното единство, а след това правела хората съпричастни на космогоничния творчески акт и възобновяването на времето. Хората наистина са вярвали, че участват в акта на сътворение на света. Вселената за тях е била живо единство, което се ражда, развива и умира в последния ден на годината, за да се възроди отново в първия ден на Новата Година, с раждането на Новото

Слънце. Времето се разбира като непрекъснато повторение на годишния цикъл, символизирано от змия, която е захапала опашката си или от крилат дракон, крилата на който означават мимолетността на настоящето, а дългата опашка, завита на колело - цикличността на времето. Така хората са се възприемали като част от природата, участвали са в нейния живот и се подчинявали на нейните ритми, били част от свещения космически и земен порядък. Образната представа на това разбиране е колело на времето, което вечно се върти и вечно се повтарят раждането, животът и смъртта.

Тази циклична представа за времето определя и отношенията между хората. Всяко действие, всяка мисъл и желание, излъчени във времето от човека, никога не се губят, а в края на краищата се завръщат отново при този, който ги е създал, в края на цикъла. Ако си направил добро, ще получиш добро, ако си извършил зло, зло и ще те стигне. Това е добре познатия

ни закон за възмездие - каквото си посял, това и ще пожънеш, или както сега е модерно да се нарича - закон на кармата. Понеже пък циклите на времето са вечни, това означава, че деянието може многократно да се завръща з живота, докато не бъде изкупено, т.е. да бъде възмездено. Затова з края на годината имало обряди за изкупление, чрез които да се освободи и отделен човек, и обществото от греховете, които са направили през годината.

Казано на съвременен език, всяка мисъл, желание, действие създават информационно-енергийни матрици, които после многократно се реализират във времето, докато не бъдат осъзнати, компенсирани и променени. Ако това не бъде направено, и човекът, и обществото може непрекъснато да се въртят в един и същ омагьосан кръг, променяйки само историческите си костюми и проклинайки лошата си съдба.

Древните общества, които добре са познавали закона за циклично време и закона за възмездие, са създали комплекс от закони, които, ако бъдат спазвани, ще помогнат на хората да живеят мирен, хармоничен и щастлив живот. Тези закони и днес са ни добре известни - не убивай, не кради, не лъжи, не пожелавай чуждото, почитай баща си и майка си, за да ти е добре... Тези закони създават нравствената рамка на ценностната система, заещана ни от прадедите и тяхното осъзнаване и спазване дава възможност да се използва натрупания житейски опит на много поколения, резултат от осмислените взаимодействия с природата и в социу-

ма.

За съжаление, в процеса на психичното развитие на човека в западната цивилизация това разбиране за времето изцяло се променя.

Развитието на природните науки поставя акцента върху точното измерване на времевите величини, а не върху съдържателната интерпретация на времето. Представата за Вселената все повече се механизира, докато се превърне в схващане за часовников механизъм, който се управлява от няколко механични закона. Времето от циклично става линейно и необратимо, което като древногръцкия бог Кронос (Хронос) поглъща всичко, което само поражда. Човекът излиза от Рая, в който е бил едно с Мирозданието, живял е в съгласие с неговите ритми и процеси.

Все пак развитието на науката позволява на някои учени да изкажат възгледи, различни от общоприетите. Така например, математикът Анри Поанкаре твърди в своята теория на динамиката, че "произволно състояние на една система може да се повтори безкраен брой пъти" откъдето следва, че времето, свързано с развитието на тази система ще има не еднопосочен, а цикличен характер. П. Успенский в книгата си "Нов модел на Вселената" пише, че пространството-времето е шестмерно, а линията на времето е спирала. Днес най-модерната област в математиката - теорията на фракталната геометрия, която разглежда законите за структурирането и нарастването на нелинейните системи, може да бъде интерпретирана в смисъл, че всеки обект повтаря себе си в пространството и времето като обект или като отношение

между обектите безкрайно число пъти, а максималният размер на фракталните структури е равен на цялата Вселена.

Пример за фрактална структура е дървото - стъбло (единство), което се разклонява в клонове и корени, клоните и корените се разклоняват по същия модел отново и отново, когато се получи пълното развитие на дървото с неговата корона и коренова система. Това е образът на Световното Дърво на Живота във всички космогонични митове. Т.е. днес модерната наука достига до принципа на цикличното развитие на зелка система, т.г. до цикличното време. За сега обаче този възглед не оказват никакво влияние върху общоприетите представи за света, в който живеем.

И макар че всички световни религии ни проповядват посланието за закона за възмездие, човекът от нашата цивилизация стремглаво се носи на летищата чиния на своето "създание" по еднопосочната магистрала на времето все по-бързо и по-бързо. Накъде?!

Световно известният художник Хундертвасер казва:

"...аз разбрах, че правата линия води човечеството до упадък. Тиранията на правата става абсолютна. Правата линия не съществува в природата. И на този прогнил фундамент е построена нашата обречена цивилизация. И даже ако някъде възникне мисъл, че правата линия пряко ни води към гибел, ние все пак продължаваме да я следваме по-нататък..."

Съвременният човек, възпитан с представата за линейното време, в която всяко събитие е само за себе си и никогаме не се повтаря, изобщо не допуска, че всяко негово действие и даже мисъл и желание, веднъж излъчени, някога отново ще се върнат при него и той ще сръбта това, което е надробил. Никой не го учи, че и той, и неговите обществени структури непрекъснато създават информационно-енергийни матрици на поведение, които са в състояние безкрайно да се реализират във времето и той и неговите поколения да се въртят в техния омагьосан кръг. Той се надява на някаква промяна, но не знае, че промяната трябва да дойде от самия него, отвътре, а не отвън. Само като осмисли живота си и събитията край себе си и в миналото, той може да промени матрицата на своето минало и настояще и да съгради едно различно бъдеще. Възможно е тогава ще започне и духовната еволюция на човечеството.

Какъв е днешният свят, в който господства представата за линейното време?

Изгубили чувството, че Мирозданието - природата и времето са свещени, ние изцяло сме се отчуждили от природата, от нейните ритми и живот. Днес за нас тя е мъртва природа и ние безмилостно експлоатираме богатствата на планетата, унищожавайки я в бясната си гонитба за пари.

Насъсквани от антигонистичните си патриархални религии, от хилядолетия водим всепокръвопролитни нескончаеми войни, които сеят разруха, страдания и смърт;

Заразен от чумата на атеизма, човекът е придобил чувство на безнаказаност и кражбата, лъжата и убийството са станали обичаен начин на живот;

Изключителните постижения на науката все повече се превръщат в средство за самоунищожение и манипулация чрез извънредно агресивната реклама и всепроникващите медии.

Наистина, само безумец не би си дал сметка, че планетата, доведена до реална заплаха за унищожение, вече отдавна реагира - земетресения, пожари, наводнения. Тя вече не е майка-кърмилница, защото и ние отдавна не сме нейни любящи я деца.

Такива са последствията от линейното мислене, превърнало ни в биороботи, които не си дават сметка, че каквото посеят, това и ще пожънат. Но ако не знаеш законите, не означава че те не действат. Како създаваме самоубийствени модели на поведение, какъв свят ще завещаем на своите потомци? Един омагьосан кръг, в който ще се въртят поколение след поколение, ако все още ги има? Не е ли крайно време, вместо да се оплакваме от лошата си съдба и да чакаме някой отвън да ни помогне, да се обърнем към миналото си, да разкрием причинно-следствените връзки, да ги проследим в настоящето и с новата представа за циклично време да опитаме да променим матрицата на съдбата си. Ако всеки човек и всеки народ осмислят историческите си уроци, ще може да започне нов цикъл в човешкия живот на тази земя - ще започне духовната еволюция на човечеството - съзнателен живот в съгласие с природата и нейните ритми, който ще ни доведе отново до живото единство с Мирозданието. Изминали страдалческият си път на отделане от природата, ние ще се завърнем в Рая на хармоничния живот. Това е заветът на дедите ни, разказан в библейската притча за Блудния син.

И ще съзрем Голямата Змия, захапала опашката си.

СЕБЕЛЮБИВИЯТ ВЕЛИКАН

Оскар УАЙЛД

Всеки следобед, на връщане от училище, децата се отбиваха да поиграят в градината на великана.

Това бе голяма, хубава градина с мека зелена трева. Тук-там от тревата се издигаха цветя, прекрасни като звезди и имаше дванадесет праскови, които напролет се покриваха с нежен розовобисерен цвят, а наесен даваха богат плод. Птичките кацаха по дърветата и пееха тъй сладко, че децата прекъсваха игрите си, за да ги послушат.

- Колко щастливи сме тук! - викаха си те едно на друго.

Един ден великанът се завърна. Беше отишъл на гости при своя приятел, огромния корнуолски людоед и беше останал при него седем години. След като седемте години бяха изминали и бе казал всичко, което имаше да казва (защото говорът му беше ограничен), той реши да се върне в собствения си замък. Като си дойде, видя децата да играят в градината.

- Какво правите там? - извика той с много груб глас и децата се разбягаха. - Моята градина си е моя градина - продължи великанът. - Всеки може да разбере това и аз не ще позволя никому да играе в нея освен самият аз.

После я загради от всички страни с висока стена и сложи табела:

НАРУШИТЕЛИТЕ ШЕ БЪДАТ ПРЕСЛЕДВАНИ

Той беше много себелюбив великан.

Бедните деца нямаха сега къде да играят. Опитаха се да играят на пътя, но той бе пращен, осеян с остри камъни и не им се хареса. Те обикаляха около високата стена, когато излизаха от училище и си приказваха за прекрасната градина от другата ѝ страна.

- Колко щастливи бяхме там! - казваха си те.

После дойде пролетта и по цялата страна имаше цветенца и птиченца. Само в градината на себелюбия великан бе още зима. Птичките не

искаха да пеят в нея, понеже нямаше деца, а дърветата забравиха да цъфнат. Веднъж едно хубаво цвете подаде глава от тревата, но като видя табелата, стана му толкова мъчно за децата, че отново се скри под земята и потъна в сън. Единствените, които бяха доволни, бяха снегът и мразът.

- Пролетта е забравила тази градина - викаха те - и ние ще си живеем тук цяла година!

Снегът покри земята с голямата си бяла наметка, а мразът посребри всички дървета. Те поканиха северния вятър да им дойде на гости и той дойде. Загърнат с кожи, той реवेशе по цял ден из градината и събори шапките на комините.

- Това е чудесно кътче - рече той. - Трябва да поканим градушката да ни споходи.

Така дойде и градушката. Всеки ден по три часа трополеше тя върху покрива на замъка, докато изпочупи повечето плочи, а след това се втурваше с всички сили да обикаля градината. Тя беше облечена в сиво и дъхът ѝ бе като лед.

- Не мога да разбера защо пролетта е толкова закъсняла - казваше себелюбия великан, седнал пред прозореца и загледан навън към своята студена бяла градина. - Надявам се, че ще настъпи промяна във времето.

Но пролетта не дойде изобщо, нито пък лятото. Есента даде златен плод във всяка градина, ала в градината на великана не даде нито един. "Той е твърде себелюбив" - рече тя. И там все си оставаше зима и северният вятър, и градушката, и мразът, и снегът кръжаха между дърветата.

Една сутрин великанът лежеше буден в леглото, когато чу някаква хубава музика. Тя прозвуча много сладко и той реши, че сигурно приблизо минават царските музиканти. Всъщност това

беше само една малка сипка, която пееше пред неговия прозорец, но той толкова отдавна не беше чувал птичка да пее в градината, че му се стори да е най-хубавата музика на света. Тогава градушката престана да танцува над неговата глава, а северният вятър спря да реве и чудно ухане го лъхна през широко отворения прозорец.

- Пролетта изглежда е дошла най-после - рече великанът, скочи от леглото и погледна навън.

Какво видя той?

Той видя най-изумителна гледка. През малка дупка в стената децата се бяха промъкнали в градината и насядали по клоните на дърветата. На всяко дърво, което можеше да види, имаше по едно малко дете. А дърветата се бяха така зарадвали, задето децата са пак при тях, че се бяха покрили с цвят и нежно размахваха клонове над главите на малките. Птичките прехвърчаха насам-натам и чуруликаха от възторг, а цветята надзъртаха през зелената трева и се смееха. Картината беше въз-

хитителна; само в единия ъгъл бе още зима. Това беше най-далечният ъгъл на градината и там стоеше едно момченце. То беше тъй малко, че не можеше да стигне клоните на дървото и обикаляше около него с горчив плач. Бедното дърво бе още цялото покрито със скреж и сняг и северният вятър духаше и реवेशе над него.

- Покатери се, момченце - казваше дървото и навеждаше клоните си, колкото можеше понадолу, но момченцето бе твърде мъничко. И докато гледаше навън, сърцето на великана се стопи.

- Колко съм бил себелюбив! - каза той. - Сега знам защо пролетта не е искала да дойде тук. Аз ще сложа това бедно момченце навърх дървото, а след това ще съборя стената и моята градина ще бъде детско игрище за вечни времена. - Той наистина съжаляваше за предишната си постъпка.

Тогава великанът слезе полекичка долу, отвори съвсем тихо входната врата и влезе в градина-

та. Но когато го видяха, децата така се уплашиха, че избягаха и в градината отново настъпи зима. Само мъничкото момченце не избяга, понеже очите му бяха така пълни със сълзи, че не можа да види приближаващия се великан. А великанът тихичко пристъпи зад него, взе го нежно в ръка и го сложи на дървото. И дървото веднага се покри с цвят, птичките долетяха и запяха на него, а момченцето протегна двете си ръце, обви ги около врата на великана и го целуна. А другите деца, когато видяха, че великанът не е вече лош, се върнаха тичешком и заедно с тях се върна пролетта.

- Сега това е ваша градина, дечица - каза великанът, взе огромна брадва и събори стената.

И по пладне, на път за пазара, хората видяха великана да играе с децата в най-хубавата градина, която бяха някога виждали.

Те играха целия ден, а вечерта дойдоха да пожелаят на великана лека нощ.

- Но къде е вашето другарче? - попита той - Момченцето, което сложих на дървото. - Великанът го беше обикнал най-много, понеже то го беше целунало.

- Не знаем - отговори децата. - Отишло си е!

- Трябва да му кажете утре непременно да дойде - каза великанът. - Ала децата отвърнаха, че не го знаели къде живее и никога не го били виждали преди и великанът много се натъжи.

Всеки следобед, когато училището ги пуснеше, децата идваха и играеха с великана. Ала момченцето, което беше обикнал, не се мярна никога вече. Великанът бе много добър с всички деца, но въпреки това копнееше да види първото си приятелче и често говореше за него.

- Как бих искал да го видя! - казваше той. Ми-

наха години и великанът много остаря и изнемогаша. Не можеше вече да тича и да играе, затова седеше в огромно кресло, гледаше децата и техните игри и се възхищаваше на градината си.

- Аз имам много хубави цветя - казваше той, - но децата са най-хубави между всички цветя.

Една зимна утрин великанът се обличаше и погледна през прозореца. Той не мразеше зимата сега, понеже знаеше, че тя не е нищо друго освен спяща пролет и че цветята си почиват.

Изведнъж той затърка очи в изненада и продължи да се взира и да се взира. Това наистина бе удивителна гледка. В най-далечния ъгъл на градината стоеше дърво, цяло покрито с хубав бял цвят. Клоните му бяха златни и сребърни плодове висяха от тях, а под него стоеше момченцето, което беше обикнал.

Зарадван, великанът изтича долу и изскочи във в градината. Но когато дойде съвсем наблизо, лицето му се зачерви от гняв и той каза:

- Кой е посмял да те нарани? - Защото върху дланите на момченцето имаше следи от два гвоздеа и следи от други два гвоздеа имаше на крачетата.

- Кой е посмял да те нарани? - извика великанът. - Кажете ми, та да взема меча си и да го убия!

- Недей! - отговори детето. - Това са раните на любовта.

- Кой си ти? - попита великанът. Странно благоговение го обзе и той коленичи пред малкото дете.

А детето се засмя на великана и му каза:

- Ти ми позволи веднъж да играя в твоята градина; днес ще дойдеш с мен в моята градина, която е рай.

И когато дотичаха същия следобед, децата намериха великана да лежи мъртъв под дървото, целият покрит с бял цвят.

ХРИСТОС

Ти дойде на Земята като мъченик и мъченици те последваха във твоя път, и радостно приеха мъките им отредени.

Но днес се връщаш осиян във слава и раждаш се в сърцата ни като непобедим Човешки Дух. И Теб приел, човекът гордо се възправя и в него се пробужда вдъхновеният певец. Ти, Дух Божествен, в Истината го възраждаш.

И в Теб познава своето могъщество, и в Теб намира своята Любов, и пожелава да живее в Светлина и Истина.

Духът непобедим във него - туй си Ти, а Любовта го прави богоравен и Твоята сила в него почва да гради Нов свят - Светът, за който е създаден!

ВЯРА

Аз вярвам в себе си - в теб, център всеобхватен, аз вярвам в себе си - във теб, искра от Любовта, Начало творческо - Импулс Космичен, във който богоравни прави ни Духа.

Аз вярвам в себе си - и в център се превръщам на милиарди живи светове. И Словото е моята повеля, и съществувам аз във вечни векове.

Аз вярвам в себе си - и пея своята песен в симфонията на космичния безкрай. Акордът ми звучи и в Любовта се съгласува с Хармонията без начало и без край.

16.11.1986 г.
Екатерина ПЕЙЧЕВА

ПРЕДИ ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ГОДИНИ

(Продължение от миналия брой)

Александър ГОРБОВСКИ

Знанията на древните

Въпреки успехите на археологията и историческата наука, които повдигат завесата над миналото, ние все пак знаем много малко за най-древната история на човечеството. Вече няколко поколения учени извършват разкопки в Шумер. Като че ли сега ни е известно много за този народ.

В действителност, досега са разкопани не повече от един процент от градовете, съществували някога на тази древна територия, деветдесет и девет процента лежат погребани вече не едно хилядолетие.

Какви тайни ще се разкрият пред учените и какви нови загадки ще се изправят пред тях, когато тези градове отново се открият за светлината на слънцето?

Но находката на археолога е само началото на откритието. Необичайно сложно е четенето на древните надписи.

При разшифроването на критската писменост за ключ послужила само една дума. Било известно нейното предполагаемо значение. Тази дума се състояла от осемнадесет знака. Но не е било ясно как е звучала.

А именно това трябвало да се изясни, за да се разбере към каква езикова група е принадлежал езикът, на който са разговаряли създателите на удивителната критомикенска

култура.

Поставяйки различни буквени значения на мястото на всеки от осемнадесетте знака в думата, учените трябвало да получат 200 000 000 000 000 различни варианта. И само един единствен от тях бил правилният!

В миналото учените се ослабяли само на интуицията, сега електронната техника помага да се прочетат писменостите на народите, съществували в най-отдалечените времена.

Накрая текстът е прочетен. Започва нов етап на изследвания: анализ и изучаване. По този път се срещат не по-малко трудности, отколкото на двата предишни.

Например на всички е известна думата "Африка", позната още от детските стихове: "Не ходете,

деца, да се разхождате в Африка"... А какво означава тази дума?

Някои изследователи смятат, че тя има гръцки произход «а-фрике» (без студ). Други твърдят, че тя произхожда

от латинско «априка» (слънчев).

А по мнението на трети с тази дума за пръв път е била обозначена територията на Картаген. «Афригах» – така наричали Картаген финикийците. Тази дума означавала "колония".

Истинският произход на наименованието на този огромен континент и досега не е установен - всеки от предложените варианти изглежда в равна степен убедителен и правилен.

Ние разказахме за всичко това – за трудностите на историческата наука, за относителността на нашите знания – за да подчертаем още веднъж, че засега не е известно много от миналото на човечеството.

Древните цивилизации са ни оставили факти за удивителни знания. Появата на тези знания изглежда необяснима, тъй като те съвсем не съответствали на обществените условия.

През XVI-XVII векове европейската наука, преминавайки дълъг път на развитие, достигнала до важни космологични изводи.

Научната истина с труд си пробивала път. Ту тук, ту там на площадите на градовете избухвали кладите на инквизицията. На 17 февруари 1600 година след седемгодишно заточение е бил изгорен Джорда-

но Бруно, който твърдял, че Вселената е безкрайна.

А в същото това време в свещените книги на Индия, хилядолетия преди Джордано Бруно, се е говорило за безкрайността на Вселената и за съществуването на множество светове в нея, подобни на нашата Земя.

През 1633 година в "Залата за мъчения" членовете на свещената инквизиция правили разпит на старе-

известно, че Земята е кълбо, което се върти в пространството?

Но египтяните са нямали нито астрономически инструменти, нито специални познания, върху които да се опират, за да могат да достигнат до такъв извод. Те се основавали на някакви древни източници.

Затова, че Земята е кълбо, са знаели и древните гърци. В гръцката митология се говори, че Атлас, който държал небесния

Земята като за кръгло тяло или кълбо, чието въртене се явява причина за смяната на деня и нощта.

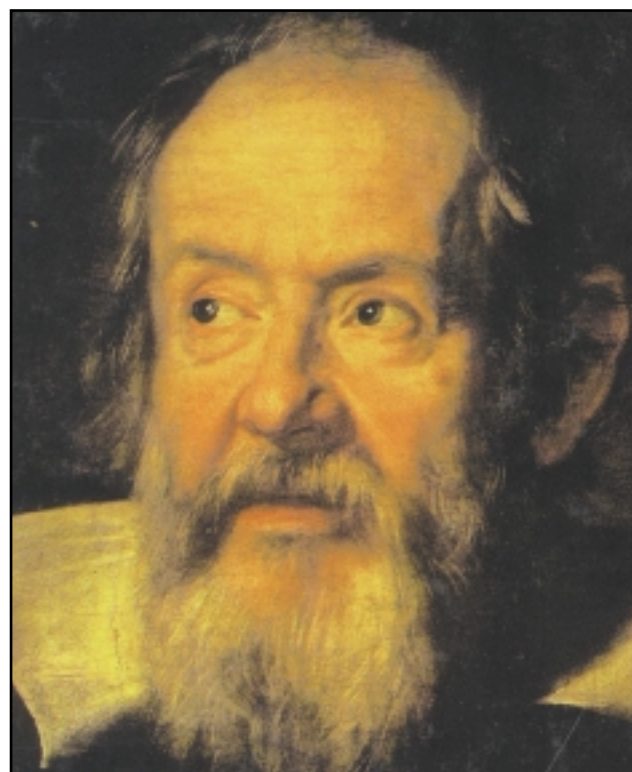
На всеки от детството му е добре известен писателят Джонатан Суифт. Навярно всички са чели неговите "Пътешествията на Гъливер". Но малцина знаят, че Суифт също много се е интересувал от свещените и тайни знания на древните.

От там ли е почерпил той своите сведения за спътниците на Марс?

Описвайки пътешествията на Гъливер до лилипутите, той дава достатъчно детайлно описание на размерите, разстоянията от повърхността и скоростите на движение на спътниците на Марс, открити уж от лилипутите.

Дълго време този епизод се смятал за художествена измислица, докато два века по-късно не били създадени достатъчно мощни телескопи и спътниците на Марс били действително открити. При това тяхното описание, дадено от Суифт, учудващо се потвърдило.

(Следва)

ца Галилей. Той вярвал, че Земята е кълбо, което обикаля около Слънцето в безкрайното пространство на Вселената.

Такова е обвинението, което му било предявено. Галилей го заплашвала кладата.

Но нима не е странно, че на древните египтяни е било добре

свод, се намирал "далеч на изток, където Слънцето продължава още да свети, когато то вече е залязло в Гърция".

На неизвестни за нас сведения, дошли от миналото, а не на съвременния на него практически опит, се основава и Платон, който също говори за

ЗЕЛЕНИ УЧИЛИЩА

За родителите и техните деца в околността на село Опицвет, сред екологично чиста природа:

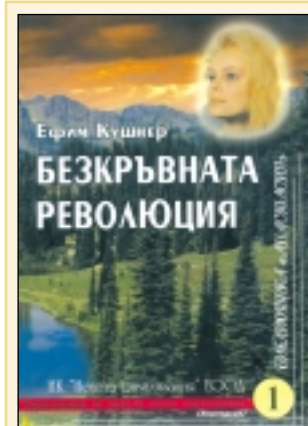
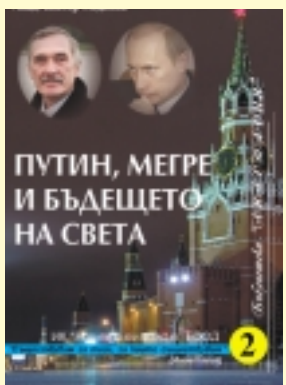
✓ От 20 до 30 юни 2006 г. на черешова градина на палатки

Организатор:
Божидар Даскалов

Сл. тел. 967 11 05
GSM 089 978 40 05 •
дом. тел. 931 43 71

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар Втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата на "Библиотека Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.

Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
www.rodovo-imenie.org

Вече излезе на пазара "Безкръвната революция" от големия приятел на Владимир Мегре - писателя Ефим Кушнер. Може да поръчате първата книга от поредица "Анастасия" на тел. 02/962-16-86 и GSM 0888 69 33 59

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ.София (срещу карьерата)

Тел. 0888 930 228 ; 02 996 22 11(вечер)

e-mail: greensping@dir.bg

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Росен Минков

Адрес на редакцията:
1172 София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail:rodimenie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издава Издателска къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
HVB банка "Биохим" - АД, централно управление - София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Предпечатна подготовка и печат: "Сладко и солено 21"
ISSN-1312-7063